Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 811
Vineri 2 februarie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Pînă în prezent la S.M.T.-Făurei, regiunea Galați, repararea utilajului agricol a fost efectuată în proporție de 85 la sută. În fotografie: inginerul Nicolae Hristea și șeful brigăzii a 4-a Ștefan Tănase, efectuînd controlul alezajului la cilindri.
Foto: C. DUMITRU

Ritmul reparării utilajului în gospodăriile agricole de stat trebuie mult intensificat

Nu ne mai desparte multă vreme de începerea campaniei agricole de primăvară. Conștiente de sarcinile importante care le stau în față, o mare parte din gospodăriile agricole de stat și uzinele de reparații se străduiesc să facă față cu succes punerii la punct a întregului utilaj agricol.

Așa se explică faptul că pînă la 30 ianuarie în Trustul Gostat Banat fuseseră reparate peste 88 la sută din numărul tractoarelor și celuilalt utilaj agricol, în Trustul Dobrogea 82 la sută, Cluj 83 la sută, București 70 la sută. În Trustul Gostat București sînt multe unități ca G.A.S. Peretu (mecanic șef tov. Popa Ion) care au terminat reparațiile planificate. La G.A.S. Căzănești planul de reparații a fost realizat în proporție de 95 la sută. Fruntașe pe regiunea București sînt și G.A.S. Ograda, G.A.S. Ciuperceni și altele.

Lucrurile nu stau însă la fel în cadrul Trusturilor Gostat Crișana și Iași. Bunăoară, gospodăriile de stat din Crișana repararseră pînă la această dată doar 45 la sută din numărul tractoarelor și mașinilor agricole, iar cele din regiunea Iași, 61 la sută.

Datorită rămînerii în urmă a acestor Trusturi, realizarea planului de reparații pe Departamentul Gostat se prezintă încă nesatisfăcător.

Este necesar să fie grăbit peste tot ritmul reparațiilor, astfel încît pînă la 20 februarie toate tractoarele și mașinile agricole să fie gata pentru a ieși în cîmp.

Și bazele de aprovizionare...

Din sesizările unor Trusturi regionale gostat reiese că ritmul nesatisfăcător al reparațiilor într-o serie de unități se datorează lipsei unor piese de schimb din bazele de aprovizionare. Bunăoară, la baza de aprovizionare nr. 13 din Oradea lipsește o parte din reperele necesare tractoarelor UTOS, la baza de aprovizionare cu piese de schimb nr. 5 Brașov lipsesc — după cum ne informează Direcția mecanizării din Departamentul Gostat — tambure frînă, bandă frînă, articulații sferice și altele. La bazele de aprovizionare nr. 11 Satu Mare, nr. 2 Craiova și nr. 14 Botoșani lipsesc tuburi de radiatoare, rulmenți diferiți, camere și anvelope pentru tractoarele UTOS și pentru remorci. Greutăți în aprovizionarea cu piese de schimb sînt întîmpinate și la bazele de aprovizionare Ovidiu din regiunea Dobrogea, Ștefănești din regiunea Argeș și altele.

Direcția generală de aprovizionare și desfacere din cadrul Ministerului Agriculturii, trebuie să ia măsuri urgente pentru ca piesele solicitate de unități să intre cît mai repede în bazele de aprovizionare. Numai în acest fel gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare vor putea să respecte graficul de lucru, să efectueze reparații la timp și de calitate, asigurînd succesul deplin al lucrărilor de primăvară

Z. P.

Legătură cît mai strînsă între știință și practică

Să lărgim încercarea soiurilor în condițiile gospodăriilor agricole colective

Introducerea și generalizarea în producție a unor soiuri valoroase de plante agricole constituie unul din cele mai importante mijloace pentru sporirea producției agricole la hectar.

Trebuie subliniat însă faptul că obținerea unei eficacități cît mai mari în folosirea semințelor de soi nu este posibilă fără o cunoaștere temeinică a soiurilor respective, atît sub raportul cerințelor lor de viață, cît și al condițiilor concrete în care dau cele mai bune rezultate în producție. De asemenea, este necesar ca în condițiile naturale ale fiecărei regiuni să fie aplicată, în funcție de cerințele biologice ale fiecărui soi, agrotehnica cea mai potrivită.

Pentru a veni în sprijinul celor ce muncesc pe ogoare, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri în scopul cunoașterii și generalizării în producție a soiurilor și hibrizilor de mare productivitate. Astfel Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii, începînd din anul 1958, a organizat, împreună cu Direcția generală a producției vegetale din Departamentul Gostat, încercarea soiurilor de perspectivă la grîu și a hibrizilor la porumb, în peste 30 gospodării agricole de stat în condiții de producție. În 1960, încercarea soiurilor a început să fie extinsă și în cadrul gospodăriilor agricole colective. Ținîndu-se seama de zona naturală în care se găsește situată fiecare gospodărie agricolă colectivă, au fost însămînțate în toamna anului trecut, comparativ cu soiul cel mai răspîndit în regiune, soiurile de grîu de toamnă I.C.A. 457 B, I.C.A. 440 C, Cluj 11/54, Bezostaia 1, Scorospelka 3, No. 301, Beloterkovskaia 198 și altele. De asemenea, au fost încercați în anul trecut, în condiții de producție cei mai buni hibrizi dubli de porumb străini, precum și noii hibrizi băștinași creați de oamenii de știință din țara noastră și anume: H.D.F. 208, H.S.L. 196, H.S.L. 213, H.S.L. 222 și alții.

Această activitate s-a dovedit folositoare atît pentru Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor, cît și pentru gospodăriile agricole colective. Lucrîndu-se în felul acesta s-a reușit să se completeze concluziile privind comportarea soiurilor cu date obținute în condiții de producție în zone variate din punct de vedere pedologic și climatic. Pe de altă parte, gospodăriile agricole colective ajung să cunoască mai bine și mai repede valoarea unor soiuri sau hibrizi de plante Anul trecut colectiviștii din comuna Jirlău, regiunea Galați, de pildă, au avut organizate, în cadrul punctului de sprijin mai multe loturi comparative cu soiuri și hibrizi de porumb cu scopul de a se constata care din ei sînt cei mai potriviți condițiilor gospodăriei lor. Cel mai bine s-au comportat hibrizii dubli nr. 405 și 306 care au produs cu 4.100 și respectiv 2.790 kg boabe la ha mai mult decît soiul local. Rezultate asemănătoare au obținut și gospodăriile agricole colective din Segarcea, regiunea Oltenia, Curcani și Ologi, regiunea București, Luncani, regiunea Cluj, Salonta, Siclău și Socodor, regiunea Crișana.

Vorbind despre introducerea și generalizarea în producție a semințelor selecționate, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat, în cuvîntarea ținută la încheierea recentei Consfătuiri pe țară a țăranilor colectiviști, necesitatea ca răspîndirea soiurilor noi în gospodăriile agricole de stat și colective să se facă cu discernămînt, în mod diferențiat, pentru a se obține recolte mari și stabile. La rîndul lor numeroși participanți la Consfătuire au arătat în cuvîntări că în viitor trebuie depuse eforturi pentru accelerarea ritmului de producere, verificare și răspîndire în producție a hibrizilor și soiurilor valoroase. S-a recomandat înzestrarea cu tehnicieni a unor unități din gospodăriile colective care, în strînsă colaborare cu cercetătorii din stațiunile experimentale să organizeze loturi demonstrative pentru a da posibilitate fiecărei gospodării în parte să-și aleagă soiurile și hibrizii valoroși care dau producțiile cele mai mari.

Această recomandare are o deosebită importanță practică pentru producție și trebuie aplicată de fiecare gospodărie colectivă. Cîmpurile comparative respective vor fi organizate cu cele mai bune soiuri (4-6) aparținînd principalelor plante specifice condițiilor gospodăriei respective: grîu, porumb, sfeclă de zahăr și cartofi. Pentru comparație trebuie folosite, alături de aceste soiuri, cele mai bune și mai răspîndite soiuri existente în cultura mare în regiunea respectivă, unde se află fiecare gospodărie colectivă. Suprafața pe care se va însămînța fiecare soi poate fi cuprinsă între 0,1—5 ha. Obligatoriu pentru aceste culturi comparative de producție este faptul ca toate soiurile să se bucure de același tratament agrotehnic. Alegerea terenului și a plantei premergătoare, îngrășămintele aplicate, pregătirea solului, data semănatului, lucrările de întreținere a culturilor etc., trebuie să fie aceleași pentru toate soiurile aflate în cultura comparativă de producție. Este nevoie să se dea o atenție deosebită lucrărilor de însămînțare, recoltare, treieriș, depozitare și manipulare a semințelor pentru a nu se produce amestecul soiurilor.

Constatările și observațiile luate concret în timpul vegetației, privind comportarea soiurilor la temperaturile scăzute, secetă, cădere, mecanizare, boli criptogamice, dăunători animali etc., sînt de un real folos în stabilirea celui mai indicat soi pentru fiecare gospodărie.

Date fiind condițiile naturale extrem de variate din țara noastră, de o importanță deosebită apare în special pentru gospodăriile agricole colective mari, organizarea unor încercări de producție cu cele mai bune soiuri de grîu și porumb, privind regimul de îngrășare, epoca de semănat, densitatea de plante recoltabile la ha etc. În această direcție un sprijin substanțial pot și trebuie să-l dea cercetătorii din stațiunile agricole experimentale, oamenii de știință din institutele de învățămînt agricol superior. Legînd cît mai strîns activitatea lor de practică, mutînd centrul de greutate în mijlocul gospodăriilor agricole colective, ei vor putea ajuta pe membrii acestora să găsească căile cele mai bune pentru mărirea continuă a producției la hectar.

Muncind astfel vom putea contribui în mod nemijlocit la răspîndirea în producție a celor mai potrivite soiuri și hibrizi, la creșterea producției agricole, sarcină de mare însemnătate trasată de Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Ing. D. TORJE
și ing. N. FLORIAN

În aceste zile la Laboratorul raional pentru controlul semințelor din Buzău, regiunea Ploiești, se desfășoară o intensă activitate. În fotografie: tehniciana Ecaterina Olteanu, împreună cu laboranta Cornelia Teodoru, efectuează cercetarea unor probe de semințe.
Foto: C. DUMITRU

Ne scriu corespondenții

PREGĂTIREA UTILAJULUI — PREOCUPARE CENTRALĂ

Cu toate că în unele raioane ale țării a nins și a viscolit din nou. oamenii muncii de pe ogoare știu că o dată intrați în luna februarie se apropie cu pași repezi perioada muncilor agricole de primăvară.

Iată de ce în aceste zile, problema reparării la timp a utilajului agricol, respectîndu-se indicii de calitate, constituie o preocupare centrală a colectivelor de muncă din unitățile agricole. În ultimele zile corespondenții noștri ne-au relatat în această privință o serie de realizări deosebit de importante.

În atelierul gospodăriei colective

Mecanizatorii din brigada 1 a S.M.T.-ului Slobozia care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Gh. Lazăr, regiunea București, n-au mai adus ca deobicei toate tractoarele și mașinile agricole cu care lucrează la sediul stațiunii, în vederea reparațiilor pentru lucrările de primăvară. „Vă vom ajuta noi", le-a spus președintele gospodăriei colective; „vă punem atelierul gospodăriei la dispoziție. Instalăm acolo și o sobă, așa că veți putea face cum trebuie lucrările necesare".

Și mecanizatorii au pornit la lucru. Au verificat cu grijă tractoarele, plugurile, apoi semănătorile pentru porumb. Numeroși tractoriști au primit și ajutorul fierarilor din gospodărie. Munca lor a fost în bună măsură stimulată de acțiunile începute în gospodărie, tot în vederea muncilor de primăvară, — transportul la cîmp al îngrășămintelor naturale, condiționarea semințelor și altele.

„Noi sîntem aproape gata cu pregătirile — le-a spus de curînd tractoriștilor, brigadierul Mușat Alexandru. Voi cum stați?".

La această întrebare, tractoriștii l-au invitat pe brigadier în remiza pusă la dispoziție de către conducerea gospodăriei colective. Toate tractoarele, discuitoarele, plugurile și semănătorile — așa cum ne informează corespondentul nostru ION IORDANESCU — erau de-acum reparate.

Se putea și mai mult

Pentru a pune în stare de perfectă funcționare utilajul agricol cu care se va lucra în primăvară în unitățile deservite, conducerea S.M.T.-ului Balta Albă, raionul Făurei, regiunea Galați, sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, a întocmit un plan de lucru amănunțit.

În mare parte acest plan a putut fi respectat. Pînă mai zilele trecute — după cum ne anunță corespondentul nostru PETRU VERIGA — aici au fost reparate 66 de tractoare, din cele 96 planificate, 75 de pluguri, 40 de semănători de păioase, 42 de semănători de porumb, 16 grape cu discuri, 10 grape stelate, 32 grape cu colți, 17 sape rotative și 8 remorci cisterne.

Se puteau repara pînă acum mai multe tractoare și mașini agricole? Fără îndoială. Din ce cauză mai sînt totuși de reparat încă 2 grape cu colți, 3 sape rotative, 4 semănători de porumb, 3 grape cu disc, 4 remorci de tractor, 3 remorci dormitor, 30 de pluguri și 30 de tractoare? Pentru că o serie de piese de schimb au lipsit de la baza de aprovizionare nr. 8 Galați. Tovarășii de la această bază s-au mulțumit să facă vreo cîteva referate în care au solicitat reperele ce se cer în S.M.T.-uri — și atît.

De asemenea, directorul S.M.T.-ului Balta Albă, tov. Radu Ștefan și inginerul mecanic șef, tov. Vasile Virgil, nu s-au deplasat niciodată la Galați în cursul acestei ierni, spre a se interesa de procurarea pieselor de schimb de care e nevoie.

Este necesar să fie luate măsuri mai eficace atît pentru recondiționarea unor piese de schimb în atelierul stațiunii, cît și pentru procurarea grabnică a pieselor ce lipsesc la tractoare și mașini agricole.

Întrecerea

La gospodăria de stat „Dr. Russel" regiunea Dobrogea — după cum ne informează tov. BĂSARAB MATEI — s-a constatat la o recentă analiză că repararea utilajului este rămasă în urmă. Urmînd îndrumările organizației de partid, au fost de îndată alcătuite 4 brigăzi de utemiști (aici peste 60 la sută din mecanici și tractoriști sînt utemiști), care au hotărît să sprijine mai temeinic lucrările de reparații. Comitetul sindicatului a intensificat întrecerea socialistă, hotărînd ca la sfîrșitul lucrărilor să decerneze un fanion roșu de producție brigăzii de utemiști ce se va dovedi fruntașă. Întrecerea între cele 4 brigăzi i-a stimulat mult pe toți mecanizatorii gospodăriei.

Demn de subliniat e faptul că rămînerea în urmă la reparația tractoarelor și mașinilor agricole a fost lichidată cu hotărîre.

ION GHEORGHIU

Turmele de oi dobrogene vor crește cu încă 200.000 de capete

Gospodăriile colective din regiunea Dobrogea, care au acumulat în ultimii ani o bogată experiență în creșterea oilor din rase superioare, au hotărît să mărească în acest an turmele cu încă 200.000 de oi din prăsilă proprie.

Dispunînd de largi posibilități în acest sector ele au stabilit totodată să acorde sprijin și altor gospodării colective din țară. Potrivit datelor care rezultă din planurile de producție vor vinde altor gospodării colective din diferite regiuni 100.000 de mieluțe cu lînă fină și semifină. Colectiviștii din comuna Topalu, de exemplu, deținătorii celei mai mari turme din Dobrogea, trimit gospodăriilor din țară 1000 de mieluțe din rase ameliorate cu o bună producție de lînă. Și colectiviștii din comunele Fîntînele, Pantelimon și Sinoe contractează cu alte gospodării colective un număr mare de mieluțe.

Primul lot de 37.000 de pui

La crescătoriile de păsări ale gospodăriilor agricole de stat din Buziaș, Carani și Hodoni a fost adus zilele acestea primul lot de 37.000 de pui de la incubatoarele G.A.S. Aradu Nou și Giarmata. În aceste două gospodării de stat se află la incubație încă 90.000 ouă. Următorul lot de pui va fi difuzat altor gospodării de stat pentru sporirea numărului de găini-matcă și pentru consum.

Se dezvoltă sectorul de cercetare în agricultură

Începînd de la 1 ianuarie anul acesta, a luat ființă Stațiunea experimentală Dobrogea, prin contopirea stațiunilor de cercetări Valu Traian, Palas și Murfatlar. În felul acesta a fost creată posibilitatea desfășurării unei activități științifice complexe, mai strîns legată de practică. de rezolvarea cu succes a sarcinilor trasate de documentele de partid și de stat în direcția sporirii producției vegetale și animale.

★

Și în regiunea Bacău a fost creată de curînd la Secuieni-Roman o nouă stațiune experimentală agricolă. Această tînără mlădiță a științei agricole are menirea să experimenteze, în condițiile pedo-climatice ale regiunii Bacău, cele mai productive soiuri de plante și cele mai indicate metode agrotehnice cerute de sporirea continuă a producției la hectar. Ele vor fi recomandate unităților agricole socialiste pentru a fi introduse în producție pe scară cît mai largă.

Cum va fi vremea

În cursul zilei de 29 ianuarie, ca urmare a unui puternic anticiclon situat în Peninsula Scandinavică, masele reci de aer au fost împinse spre sudul continentului nostru, unde s-au întîlnit cu masele de aer cald și umed venite dinspre Marea Mediterană.

Această întîlnire de mase de aer a avut loc pe teritoriul țării noastre. Contrastul de umezeală și temperatură a determinat un vînt puternic și în rafale însoțit de ninsoare. Viteza medie a vîntului în Cîmpia Dunării a depășit 100 km pe oră.

În ultimele două zile a nins în toată țara cu excepția orașului Satu Mare. Pe litoral, a plouat și a căzut lapoviță. Grosimea stratului de zăpadă este: la București 17 cm, la Suceava 16 cm, la Galați 16 cm, la Craiova 18 cm, la Cluj 7 cm, la Oradea 2 cm, la Timișoara 6 cm.

În următoarele 3 zile, vremea se va menține friguroasă, cu nopți geroase, mai ales în nordul țării. Cerul va fi variabil, temporar noros. Pe alocuri va continua să ningă. Vîntul va sufla puternic dinspre est la început, apoi va scădea treptat din tării.

Temperatura aerului se va menține coborîtă, minimele oscilînd noaptea între — 5 și — 15 grade (local și mai coborîte în nordul țării) și ziua între — 8 și + 2 grade.

La colțul roșu al gospodăriei colective din comuna Colacu, regiunea București, s-a adunat din nou un grup de colectiviști. De astă dată ei ascultă cu interes lectura recomandărilor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști,
Foto: C. DUMITRU

În marea familie a colectiviștilor

În perioada cînd a avut loc la București Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, locuitorii comunei Liești au fost ținuți zilnic la curent, prin intermediul stației de radioficare, cu problemele dezbătute la marele sfat din Capitala țării.

Cu o deosebită atenție au ascultat întovărășiții din comună cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej rostită la încheierea lucrărilor. Această cuvîntare, precum și Chemarea Consfătuirii au fost apoi larg dezbătute și pe circumscripții.

După Consfătuire, acțiunea de lămurire a întovărășiților asupra superiorității muncii în gospodăria colectivă s-a desfășurat cu și mai bune rezultate. Astfel, de la 1 ianuarie a.c. și pînă în prezent, au cerut să fie primite în cele 2 gospodării colective 385 familii de întovărășiți ce dețin o suprafață de 682 ha teren. Numai în ultimele zile au intrat în gospodăriile colective 205 familii cu 372 ha.

La baza întregii munci politice de masă pe care o desfășoară comitetul comunal de partid Liești pentru încheierea procesului de colectivizare a agriculturii comunei, stă respectarea strictă a principiului liberului consimțămînt, popularizarea pe scară largă a succeselor obținute de gospodăriile colective din comună și din împrejurimi.

Întovărășiții au văzut, de exemplu, că la gospodăria agricolă colectivă „*Victoria socialismului*", fiecare zi-muncă a fost răsplătită în 1961 cu produse și cu bani în valoare de 27 de lei. Ca urmare a muncii lor harnice, Enache Simion, Iordache Nicolae, Spătaru Elena, Tolea Alexandru și zeci de alți colectiviști au dus acasă mii de kg de grîu, porumb, orz, furaje, zahăr, etc. primind totodată și mari sume de bani.

Noi ogoare unite

Și la Liești au dat și dau bune rezultate în convingerea oamenilor serile de calcul și șezătorile organizate cu femeile în cadrul cărora se discută despre munca în gospodăria colectivă. La una din serile de calcul, s-a făcut o comparație între veniturile realizate de către colectivistul Alexandru Tolea și cele ale țăranului întovărășit Marin T. Bujor, posesor a 7 ha pămînt, A reieșit cu acest prilej, că veniturile anuale pe care le-a obținut Tolea Alexandru muncind în gospodăria colectivă, au fost cu 6.000 lei mai mari decît ale lui Marin T. Bujor.

În urma unor asemenea seri de calcul și a vizitelor făcute la gospodăriile colective din Pechea, Slobozia Conache, Cuza Vodă și T. Vladimirescu au cerut să fie primiți în marea familie a colectiviștilor mulți țărani muncitori care stătuseră în cumpănă pînă atunci. Așa sînt, de pildă, Lupoaie Gh. Nicolae, Bujor T. Nicolae, Nicolae Nicula, Bocăneală Negoiță și alți țărani întovărășiți cunoscuți în sat ca oameni gospodari și harnici.

Toți aceștia au devenit acum înflăcărați agitatori pentru gospodăria colectivă, îndemnîndu-și rudele, prietenii și vecinii să facă pasul hotărîtor pe calea arătată de partid.

Sprijinul acordat permanent de către comitetul raional de partid Galați, organizației de partid din Liești, contribuie ca în această comună munca politică pentru terminarea colectivizării agriculturii să dea rezultate dintre cele mai bune.

I. GH. CENUȘĂ
corespondent

CU PASIUNE

— Mai e cineva de venit? întreabă tovarășul Olaru, organizatorul de partid al gospodăriei de stat Sighișoara, cercetînd cu privirea sala de repetiție în care se află vreo 15-16 persoane.

— Nimeni. Le-am așteptat doar pe fetele de la păsări, răspunde Nițu Aurel, saxofonistul brigăzii.

— Avem noroc că-i ziua scurtă și păsările se culcă devreme, glumește cineva.

— Haideți dar să vedem cum merge treaba, că toată lumea din gospodărie așteaptă spectacolul ăsta. V-ați făcut curioși, adăugă tovarășul Olaru.

În sală se așterne liniștea. Membrii brigăzii se așează după indicațiile instructorului în spațiul care închipuie o scenă imaginară.

Cîntec, versuri avîntate de laudă și apreciere, dar și glume și înțepături, de la caz la caz. Programul brigăzii vorbește despre diversele secții ale gospodăriei, despre fruntași și realizările lor. Primii lăudați sînt tractoriștii Weprich, Pupăză și Theiss, care au făcut numai lucrări de bună calitate în fiecare din campaniile anului trecut. Sînt lăudați apoi mecanicii de atelier Ferezan Mircea și Nițu Aurel.

Spre deosebire de ceilalți fruntași ei nu vor mai avea nici o emoție la spectacol, deoarece ca membri ai brigăzii cunosc textul... pe de rost.

Urmează o nouă melodie, apoi alta și cu o frumoasă inventivitate sînt lăudate crescătoarele de păsări care au reușit, printre altele, să dea mai mult de 100.000 de ouă peste plan. Nu sînt uitate nici legumicultoarele fruntașe Wagner, Heuer și Greschling, mulgătorii de la secția Seleuș — frații Maier și Ghișner, ca și lucrătorii din viticultură și de la hamei.

O glumă, un cîntec, cîteva cuvinte de laudă și prin fața ochilor se perindă atîtea întîmplări din viața de zi cu zi a gospodăriei. Tovarășul Iliescu a realizat un procent de 95 la sută prindere la completări de goluri în vie și brigada îl citează în rîndul fruntașilor. Cu tovarășul Mîrzea se schimbă treaba. Brigăzii nu i-a scăpat faptul că el a recoltat de pe o suprafață de 28 hectare cultivată cu porumb siloz tot atît cît a recoltat Ion Iordan de pe 8 hectare. Combativă, brigada îi oferă o lecție de... agrotehnică. Dar și de simț de răspundere în muncă.

Brigada artistică de agitație este un gen artistic mult gustat de spectatori, dar un spectacol bun se pregătește cu destulă migală. În primul rînd textul are un... cuvînt hotărîtor de spus. Nu-i mai puțin adevărat că fără interpreți bine pregătiți și cel mai reușit text rămîne nevalorificat. Artiștii amatori de la G.A.S. Sighișoara, mobilizați de organizația de partid, au trecut cu însuflețire la lucru. Un bun exemplu l-au dat comuniștii Nițu Aurel, Ferezan Mircea, Șuteu Octavian și alții care sînt și cei mai activi membri ai brigăzii. Cît privește interpreții, ei sînt muncitori agricoli, mecanici, crescătoare de păsări, animați de dragoste pentru munca culturală.

— De la 25 noiembrie datează începuturile activității noastre culturale, și credem că de astă dată îi vom da continuitate, îmi spune tov. Olaru. În afară de brigadă face repetiții și echipa de teatru care și-a ales piesa „Soarele a răsărit la miezul nopții" de Victor Bîrlădeanu.

Avem toate motivele să fim mulțumiți de pasiunea cu care s-au angajat în această activitate lucrătorii tineri și chiar vîrstnici.

A doua zi am asistat la repetițiile echipei de teatru. Printre protagoniști — figuri cunoscute, mecanicii Nițu Aurel și Ferezan Mircea, crescătoarele de păsări Iliant Ileana și Baciu Maria.

— Ne facem timp și pentru teatru și pentru brigadă, îmi spun mecanicii Ferezan și Nițu. Și bineînțeles că nici reparațiile nu au de suferit. Dacă pui suflet și muncești cu tragere de inimă pe fiecare din acestea le poți face bine.

La gospodăria de stat Sighișoara activitatea culturală se desfășoară cît se poate de promițător. (Comitetul sindicatului trebuie să nu rămînă doar... un foc de paie). După cîte am aflat brigada artistică de agitație a și dat de acum primul spectacol. Echipa de teatru își așteaptă cu emoție debutul.

Fiecăreia să-i dorim activitate continuă, cu aceeași nestinsă pasiune și succes.

LUCIAN CURSARU

FILE DE CARNET

Maistrul horticol Teodor Zăvoianu de la Școala tehnică de maiștri horticoli din orașul Curtea de Argeș explică tinerelor din anul I, Călina Octavian, Gherghina Neacșu și Elena Duță, cum se execută copilitul și legatul roșiilor de seră.

Învățăminte prețioase

Mai erau vreo două ceasuri pînă la începerea adunării generale a membrilor de sindicat de la stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița din regiunea Oltenia. În laborator, inginerul Vasile Lemeni, președintele comitetului sindicatului, recitea darea de seamă pe care urma s-o prezinte. Nu l-am deranjat. El însă, ca și cum mi-ar fi aflat gîndurile, se oferi să-mi relateze unele aspecte din munca harnicului colectiv al stațiunii. Mi-am notat multe fapte interesante. Anul trecut, în sectorul legumicol planul a fost depășit cu 256 tone, iar cel al producției sectorului vegetal cu 337 de tone. Atît consumatorii din orașele Craiova, Ticleni, Tr. Severin, Tg. Jiu cît și din alte orașe ale țării au primit legume de cea mai bună calitate. O dovadă concludentă în acest sens o constituie cele 14 medalii, dintre care 7 de aur, obținute de produsele stațiunii la Expoziția Internațională de la Erfurt...

Dar iată că s-a apropiat ora fixată pentru adunarea de dare de seamă și alegeri sindicale. Am pornit-o împreună cu interlocutorul meu spre sala de ședințe...

Adunarea a început. Se aude doar vocea inginerului Lemeni, care citește darea de seamă. Fapte. Fapte cu care cei prezenți se mîndresc. Lună de lună planul a fost îndeplinit. În fruntea întrecerii socialiste s-au ridicat mereu noi muncitori. Brigăzile conduse de Ion Mihailovici și de Ion Chervase au obținut succese deosebit de bune. Îndreptîndu-și activitatea în direcția îndeplinirii sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului și de plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, sectorul de cercetare a încheiat la sfîrșitul anului trecut ciclul unui număr de 9 experiențe. În afară de activitatea științifică desfășurată în stațiune, sectorul de cercetare a contribuit efectiv la răspîndirea și introducerea în producție, pe loturile demonstrative ale gospodăriilor agricole colective și G.A.S.-urilor, a rezultatelor obținute.

În anul care a trecut, stațiunea a cunoscut o largă dezvoltare. Darea de seamă vorbește despre terminarea pavilionului central, despre construirea unui dormitor, a unei magazii cu o capacitate de 25 de vagoane, a unor sere și despre începerea construcției unui grajd pentru o sută de vaci. Tot în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai a fost reorganizată cantina și îmbunătățite condițiile de cazare, obiective prevăzute în contractul colectiv pe 1961.

Atît darea de seamă, cît și participanții la discuții n-au trecut însă cu vederea nici lipsurile ce au existat în munca comitetului sindicatului. Bilanțul cu care s-a încheiat anul trecut ar fi putut fi mai bogat dacă comitetul sindicatului ar fi acordat atenția cuvenită organizării consfătuirilor de producție. În Rezoluția celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor se trasează sarcini concrete în vederea unei bune organizări a consfătuirilor de producție, formă foarte importantă și eficace prin care oamenii muncii participă nemijlocit la organizarea și conducerea producției. În stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița însă, consfătuirile de producție în grupele sindicale nu s-au desfășurat la un nivel corespunzător. Și așa cum s-a arătat în cadrul adunării generale, lichidarea acestor lipsuri va trebui să stea în centrul preocupărilor noului comitet al sindicatului.

Adunarea generală a acordat o atenție deosebită și problemelor cultural-educative. În cuvîntul său, tovarășul Constantin Roșu a adus o critică aspră, dar îndreptățită, comitetului sindicatului pentru deficiențele ce s-au manifestat în munca culturală. El a arătat că numărul cititorilor e încă mic, că popularizarea fruntașilor nu se face cu operativitate. Activitatea culturală a fost considerată nesatisfăcătoare și de inginerul agronom Florența Păunel. Toți cei care au vorbit despre acest domeniu al muncii sindicale au scos în evidență că, în viitor va trebui dată atenție muncii educative, că vor trebui organizate acțiuni variate, interesante, care să atragă îndeosebi tineretul.

Exigența, dorința de a contribui la îmbunătățirea muncii, au caracterizat spusele fiecărui vorbitor. În cuvîntul său, tovarășul Ion Lungu a arătat că realizările însemnate obținute anul trecut de colectivul stațiunii constituie o bază sigură pentru îndeplinirea sarcinilor mobilizatoare ce revin stațiunii în acest an. „Noi am avut realizări frumoase — a spus el. De noi depind succesele viitoare. Pentru asta însă trebuie să se asigure întrecerii socialiste condiții bune, să se traducă în viață cu operativitate obiectivele cuprinse în planul de măsuri tehnico-organizatorice adoptat cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan pe anul în curs".

Întreaga adunare s-a desfășurat sub semnul criticii constructive. Hotărîrea adoptată cu acest prilej prevede obiective concrete menite să ducă la îmbunătățirea activității sindicale, la mobilizarea întregului colectiv în vederea sporirii producției de legume, pentru intensificarea muncii de cercetare. În noul comitet al sindicatului au fost aleși oameni de nădejde, hotărîți să muncească cu rîvnă pentru îndeplinirea mandatului încredințat de adunarea generală a membrilor de sindicat. Ca președinte al comitetului sindicatului a fost reales tovarășul Vasile Lemeni.

M. PAVEL

CE SĂ CITIM

Vladimir Popov: „FIERBE OȚELUL"

După „Oțel și zgură" aceasta este doua carte a scriitorului Vl. Popov, de profesie inginer siderurgist. Ca și romanul său de debut, noul roman intitulat „Fierbe oțelul" zugrăvește viața clasei muncitoare cu deosebire că de această dată pe primul plan nu se mai află procesul de producție, ci lupta oamenilor sovietici din Donbas împotriva cotropitorilor fasciști.

Situîndu-și acțiunea în anii Marelui Război de Apărare a Patriei, prozatorul evocă uriașa încleștare patriotică din linia frontului și din spatele lui pentru zdrobirea agresorului și eliberarea teritoriilor vremelnic ocupate.

Astfel, aflăm ce întreprind partizanii din Makeevka, conduși de iscusitul și neînfricatul Serdiuk pentru sabotarea efortului fasciștilor de a pune în funcțiune uzina metalurgică, precum și ceea ce săvîrșesc foștii lui tovarăși de muncă în Metallograd, unde s-au evacuat cele mai importante secții ale combinatului. Aici, în evacuare aceștia trebuie să producă un nou tip de oțel de blindaje și cartea ne istorisește căutările lor înfrigurate.

Patriotismul fierbinte, socialist, îi însuflețește și pe directorul Rostov și pe tehnicieni și muncitorii Pankratov, Saitlov, Makarov sau Smirnov. Ajutați și de Gaevoi, organizatorul de partid din partea C.C. ei reușesc să producă oțelul așteptat și atît de necesar țării, frontului.

În ce-i privește pe Serdiuk și ceilalți partizani, dînd dovadă de un înalt eroism, de abnegație, ei au fost în stare să țină piept gestapoului și să împiedice dinamitarea secțiilor uzinei atunci cînd fasciștii au înțeles că retragerea lor devine inevitabilă.

Cartea înfățișează pe acest fond dramatic nu numai evenimentele ci și reflexul lor în sufletul și conștiința personajelor. Sub acest raport, cartea lui Vladimir Popov oferă cititorilor noștri o lectură educativă și atrăgătoare, căci din paginile ei se desprind vii și impresionante gîndurile și gesturile unor oameni obișnuiți dar care găsesc în ei, în clipe decisive, resurse morale în stare să-i facă de neînfrînt.

„Fierbe oțelul" este un cîntec epic de laudă a virtuților oamenilor sovietici, oameni care nu precupețesc nimic pentru a înfrînge fascismul și dăruiți omenirii pacea și încrederea în viitorul ei.

H. Z.

Se întrec artiștii amatori

E duminică. La Casa de cultură a raionului Slobozia, regiunea București, s-au întîlnit cîteva sute de tineri colectiviști din cuprinsul raionului, membrii brigăzilor artistice de agitație ale căminelor culturale și colțurilor roșii din gospodăriile colective. Au venit la Slobozia pentru a lua parte la faza intercomunală a brigăzilor artistice de agitație.

Printre cei prezenți am recunoscut pe harnicii colectiviști din comuna Bucu, pe cei din Gheorghe Doja, pe cei din satul Slobozia Nouă.

A început întrecerea. Rînd pe rînd au apărut pe scenă cele 11 brigăzi artistice prezente la această manifestare culturală. Și fiecare a cunoscut bucuria aplauzelor.

De un deosebit succes s-a bucurat programul tinerei brigăzi artistice de agitație a colțului roșu din gospodăria colectivă din satul Slobozia Nouă, care a prezentat spectatorilor un bogat și atractiv program inspirat din viața nouă a satului lor.

Și programul brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din comuna Gheorghe Lazăr s-a bucurat de mult succes.

Membrii brigăzii artistice de agitație din comuna Mărculești au prezentat programul intitulat „Să ne înflorești, Mărculești", evidențiind realizările obținute de gospodăria colectivă în întărirea economico-organizatorică și schimbările petrecute în viața comunei în anii puterii populare.

Artiștii amatori din comuna Ciochina au înfățișat cu pricepere realizările obținute în gospodăria colectivă și au criticat cu tărie pe unii colectiviști care nu participă cu regularitate la lucru.

ION IORDĂNESCU
corespondent

Festivalul filmului pentru sate

Colectiviștii din comunele și satele raionului Criș au așteptat cu mult interes desfășurarea și în acest an a „Festivalului filmului pentru sate". Pentru ei această manifestare este un prilej de îmbogățire a cunoștințelor, de răspîndire a celor mai înaintate metode agrozootehnice.

La cele 20 de cinematografe din raion au fost prezentate — de la deschiderea festivalului pînă în prezent — 117 filme artistice, documentare și jurnale de actualități. În toate localitățile raionului festivalul filmului este privit cu mult interes.

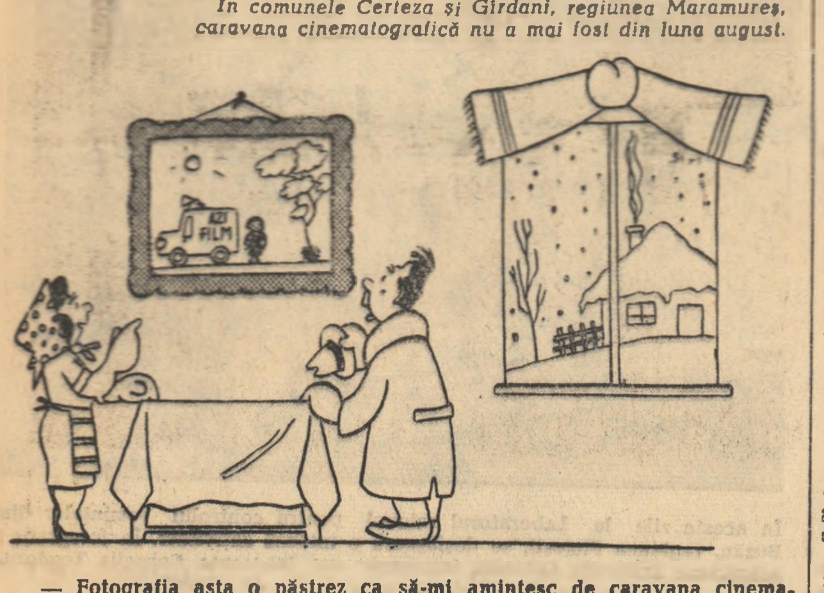
Jurnalele de actualități și documentarele care rulează în această perioadă sînt axate pe temele ce se predau la cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă. Așa sînt de exemplu filmele documentare: „Cum ferim animalele de gălbenare", „Dăunătorii sfeclei de zahăr", „Porumbul — cultura belșugului", „Arăturile adinci de toamnă" și altele.

Spectacolele cinematografice amintite mai sus au fost vizionate de circa 15.397 oameni ai muncii, majoritatea colectiviști.

Succese remarcabile în munca cu filmul au obținut și cinematografele din Tămajda, Boiu și care au desfășurat o intensă muncă de popularizare folosind cu pricepere afișele, pliantele, panourile, etc.

IOAN COȚOI
corespondent

În comunele Certeza și Gîrdani, regiunea Maramureș, caravana cinematografică nu a mai fost din luna august.

— Fotografia asta o păstrez ca să-mi amintesc de caravana cinematografică fiindcă prea vine rar pe la noi.

Desen de C. CRĂCIUN

Forme noi de popularizare a cărții

În ultima vreme bibliotecarii din Poarta Albă, M. Kogălniceanu, [illegible] din regiunea Dobrogea au inițiat noi forme de popularizare a cărții în sate. La fermele zootehnice, în cîmp, precum și în alte locuri de muncă din gospodăriile colective au fost aduse pentru citit cărți care tratează [illegible] de producție pentru sectorul respectiv. Alături de acestea au fost puse liste de cărți agricole care pot să-i ajute pe colectiviști la realizarea sarcinilor stabilite în planurile respective. Aceasta constituie o formă interesantă de îndrumare a colectiviștilor pentru citirea cărților care sînt mai strîns legate de activitatea lor practică.

Bibliotecile comunale și sătești din regiunea Dobrogea folosesc și alte metode pentru răspîndirea cărții agrozootehnice în rîndul colectiviștilor: biblioteci mobile, lecturi în grup la locurile de muncă, expoziții de cărți, consfătuiri pe marginea unor broșuri sau cărți agricole, etc.

În prezent, numărul colectiviștilor cititori ai cărților de la cele peste 330 de biblioteci comunale și sătești din regiune, se ridică la aproape 80.000. Fișele cititorilor arată că numai în cursul anului 1961 s-au citit peste 350.000 de broșuri și cărți agrozootehnice. Pentru înzestrarea bibliotecilor au fost cumpărate anul trecut cărți în valoare de aproape două milioane lei.

Posibilități mari de sporire a producției de lînă în G.A.S.-urile din regiunea Suceava

În lumina Directivelor Congresului al III-lea al partidului și a documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, gospodăriilor agricole de stat le revin, alături de alte sarcini importante, și aceea privind sporirea numărului de oi cu lînă fină și semifină, de la care să obțină în acest an o producție medie de lînă pe cap de oaie cu cel puțin 0,300 kg mai mare față de anul 1961; aceasta va contribui ca în cursul anului 1962 să fie lichidat importul de lînă.

Și în gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră a început să se dezvolte în ultimii doi ani creșterea ovinelor cu lînă semifină. În prezent Trustul Gostat Suceava numără 14.600 capete ovine cu lînă semifină, cu circa 10.000 mai mult decît în 1960.

În anul 1961 unele gospodării de stat din regiunea Suceava au înregistrat succese însemnate în sporirea producției de lînă pe cap de oaie față de anul precedent. Astfel G.A.S.-Ripiceni a realizat o creștere pe cap de oaie de 0,500 kg, G.A.S.-Drăgușeni de 0,460 kg. față de producțiile obținute în anul 1960.

Aceste rezultate sînt urmarea aplicării unor măsuri luate de consiliile gospodăriilor respective, care sub îndrumarea organizațiilor de partid, au acordat mai multă atenție hrănirii raționale a oilor, atît în perioada de pășunat cît și în cea de stabulație. Un merit deosebit în această privință îl are, de exemplu, consiliul G.A.S.-Ripiceni care, pe lîngă acțiunea de curățire, îngrășare și parcelare a pajiștilor naturale a introdus în cadrul complexului de îmbunătățire a acestora și combaterea parazitozelor, prin tratamente medicamentoase și drenarea pășunii în scopul eliminării excesului de umezeală.

CHEIA SUCCESELOR E ÎN MÎNA OAMENILOR

Rezultatele obținute în creșterea oilor de G.A.S.-urile din regiunea noastră, deși marchează o creștere substanțială, nu sînt încă pe măsura posibilităților. Există încă multe rezerve nefolosite în gospodăriile noastre de stat, rezerve despre care considerăm că este necesar să discutăm mai pe larg.

Un factor de bază în creșterea producției de lînă îl constituie hrana. Mulți dintre crescătorii noștri de oi cred și astăzi că oaia se mulțumește doar cu paie și coceni. Această concepție este foarte dăunătoare. Pentru a obține o producție sporită de lînă de la fiecare oaie este necesar ca pentru perioada de iarnă să se asigure pentru fiecare oaie cîte 180 kg fîn, 200 kg furaje grosiere (paie, coceni, vreji), 500 kg siloz și 50 kg concentrate, din care 30 kg porumb, 10 kg mazăre și 10 kg șroturi. Numai o asemenea rație poate asigura o producție mare de lînă. Trebuie combătută tendința unor crescători de a considera această rație ca neeconomică, ea fiind compensată din plin printr-o producție ridicată de lînă.

În timpul verii este necesar să se asigure pentru fiecare oaie cîte 10 kg masă verde zilnic. Pentru aceasta este nevoie de o acțiune susținută de îmbunătățire a pajiștilor existente. În acele gospodării de stat în care pășunile naturale, cu toate lucrările de îmbunătățire aplicate, nu asigură necesarul de masă verde, se impune organizarea unui conveer verde.

Asigurarea apei pentru oi trebuie făcută prin forarea de fîntîni sau prin captări de izvoare de suprafață, de unde aceasta să fie condusă la uluci. Adăparea oilor la iazuri este contra indicată, deoarece apa acestora conține un număr mare de paraziți. În cazul în care iazurile reprezintă singura sursă de apă, este necesar a se amenaja la una din marginile acestora filtre prin care va trece apa direct pe uluci.

În ceea ce privește adăposturile, acestea se construiesc numai cu 3 pereți, lipsind deci peretele din față. Excepție fac construcțiile destinate fătărilor care trebuie să fie închise din toate părțile, călduroase și fără curenți.

TOATĂ GRIJA MĂRIRII EFECTIVELOR DE OI CU LÎNĂ SEMIFINĂ

Lichidarea importului de lînă se poate face pe seama creșterii efectivului de ovine cu lînă fină și semifină și a sporirii producției de lînă pe cap de oaie. Acest lucru va fi realizat, așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, prin păstrarea mieluțelor din aceste rase și creșterea pînă în 1963 a unui milion de batali.

O metodă care dă rezultate excepționale în îmbunătățirea ovinelor și a sporirii producției de lînă este aplicarea însămînțărilor artificiale la întregul efectiv de oi, prin folosirea berbecilor de mare productivitate.

Paralel cu aceste acțiuni este necesar ca gospodăriile de stat să acorde toată atenția menținerii sănătății întregului efectiv de animale, prin aplicarea măsurilor sanitar-veterinare prevăzute în planul tehnic minimal.

O mai mare atenție trebuie să acorde în acest an conducerile gospodăriilor de stat creșterii dirijate a tineretului. În acest scop hrănirea oilor gestante se va face cu rații suficiente și echilibrate. După fătare, mieii trebuie hrăniți cu furaje de calitate în timpul iernii, iar în timpul pășunatului cu masă verde cultivată, combinată cu furaje concentrate uruite, astfel că la înțărcare ei să atingă în medie greutatea de 20 kg, iar la vîrsta de montă de 45—50 kg.

În anul 1962, gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava vor trebui să crească un număr de 2.000 batali-țigăi. În acest scop se va menține tineretul mascul care va trebui să producă fiecare, la vîrsta de 2—3 ani, cel puțin 5 kg de lînă.

Tunsul mecanic constituie, de asemenea, o metodă înaintată de a obține o cantitate mai mare de lînă pe cap de oaie cu cel puțin 100 g. față de tunsul manual. Prin tunderea mecanică, lîna este tăiată mai aproape de piele, timpul de lucru și valoarea manoperei reducîndu-se la jumătate.

Pentru asigurarea unei producții sporite de lînă e necesar, de asemenea, ca consiliile gospodăriilor de stat să lupte pentru înlăturarea risipei de furaje. Aceasta se poate realiza prin asigurarea grătarelor pentru administrarea fînurilor și a ulucelor pentru concentrate. De asemenea, se vor lua măsuri privind organizarea transportului furajelor în vederea reducerii prețului de cost. La folosirea cît mai rațională a furajelor trebuie să se aibă în vedere ca rațiile să fie cît mai echilibrate în ceea ce privește conținutul de unități nutritive și albumină digestibilă. Este necesar ca pentru fiecare unitate nutritivă din rație să se asigure cel puțin 100 g albumină digestibilă.

Pentru a ilustra în mod concret rezultatele deosebite care se pot obține prin aplicarea în sectorul creșterii oilor a măsurilor recomandate de știința și experiența înaintată, în cadrul Trustului regional Gostat-Suceava, în sectorul zootehnic, au fost create 3 loturi de ovine țigăi de mare producție: la G.A.S.-Todireni — 700 de capete pentru obținerea a 4,5 kg lînă pe cap de oaie, la G.A.S.-Albești — 500 de capete pentru obținerea de 4 kg lînă pe cap și la G.A.S.-Borolea — 1.000 capete de la care se preconizează o producție de 4,5 kg lînă de la fiecare oaie. În vederea obținerii acestor producții de lînă, care depășesc cu mult media realizată în ultimii ani, au fost luate măsuri pentru hrănirea suplimentară cu furaje bogate în albumină, precum și lotizarea turmelor. La aceste loturi se fac lunar cîntăriri de sondaj pentru stabilirea creșterii în greutate, lunar se face și măsurarea lungimii suviței de lînă. Loturile au fost încredințate crescătorilor cu cea mai mare experiență și îndrăgostiți de meseria pe care o practică.

Ing. M. BERDILĂ
Ing. C. GAVRILĂ

Organizarea fătărilor la oi și îngrijirea mieilor pînă la înțărcare

Este știut că sporirea numărului și a productivității ovinelor depinde în bună măsură de modul cum este pregătită și organizată campania fătărilor la oi, de felul cum se face creșterea mieilor în perioada de alăptare.

Una din cele mai de seamă măsuri ce trebuie asigurată în această perioadă este amenajarea corespunzătoare a adăposturilor mai ales în acele gospodării de stat și colective unde se vor obține miei din fătările timpurii. De regulă, adăpostul trebuie să fie încăpător, călduros, luminos, curat și fără curenți de aer, iar așternutul menținut curat și uscat.

În compartimentul ales pentru fătare se vor amenaja boxe prevăzute cu portițe, sau la nevoie padocuri de dimensiuni 4×4 m fixate în partea cea mai luminoasă și mai călduroasă a saivanului. Spre a asigura o mai bună îngrijire și supraveghere a mieilor, în gospodării se pot construi compartimente de diferite mărimi pentru oile mame cu miei de vîrste diferite (cruzi, mijlocii și zburați). Pentru oile mame care nu lasă mieii să sugă, este necesar să se construiască cîteva boxe strîmte de 0,8×0,6 m. Multă grijă trebuie dată acum asigurării jghiaburilor, grătarelor și ulucilor necesare hrănirii oilor și mieilor.

Spre sfîrșitul gestației, îndeosebi, trebuie acordată multă atenție modului de îngrijire și alimentație a oilor, știindu-se că hrănirea lor cu nutrețuri alterate, adăparea cu apă prea rece, precum și înghesuirea lor la ieșirea sau intrarea în adăpost pot produce avorturi. Cu cîteva zile înainte de fătare oile se separă în cîrduri mai mici în funcție de starea lor de gestație, după ce mai întîi lîna din jurul ugerului și cozii a fost tunsă pentru a asigura mieilor un supt igienic. În această perioadă, furajele voluminoase, mai ales suculentele (siloz, sfeclă), grosierele (paie, vreji de mazăre) se reduc, urmînd ca rația să se mărească treptat în decurs de 5—6 zile după fătare, cînd oile vor intra în regim normal de hrănire.

În timpul alăptării, hrana oilor se va compune din fînuri de leguminoase și graminee, nutrețuri însilozate și concentrate (porumb, orz, șroturi, tărîțe) la care se adaugă praf de cretă furajeră sau praf de oase.

După naștere, mielul trebuie ajutat să sugă. Atunci cînd oile sînt rele mamele se introduc împreună cu mieii în boxe anume construite sau în „strungi de alăptare". Dacă nu au lapte, mieii lor se alăptează la „oile doici" sau cu ajutorul biberonului cînd li se dă lapte de vacă fiert și răcit la 37—39°C. În primele zile, mieii se alăptează de 4—5 ori pe zi ajungînd ca la vîrsta de 10 zile alăptatul să scadă treptat la numai 3 ori pe zi.

Oricare ar fi sistemul de alăptare

SFATUL ZOOTEHNICIANULUI

a mieilor, în primele 6—7 zile de la naștere ei trebuie să fie hrăniți cu lapte colostral care este bogat în proteină și exercită totodată și o acțiune de apărare a organismului împotriva diferitelor boli digestive.

După ce mielul a fost șters de mucozități și alăptat, acesta este individualizat prin aplicarea unei mărci metalice și apoi cîntărit.

De la vîrsta de 2—3 săptămîni mieii trebuie să primească la discreție un supliment de concentrate (porumb și ovăz uruite), precum și fînuri de bună calitate. În medie suplimentul de nutreț dat în rație trebuie să conțină 14—15 la sută A.D. După vîrsta de o lună cantitatea de concentrate se mărește progresiv la 80—100 gr pe zi de fiecare miel, ajungînd la 200—300 gr pînă la vîrsta înțărcării.

Ing. VASILE TAFTĂ
de la I.C.Z.

La gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" — comuna Cuza-Vodă, regiunea București — distinsă cu „Ordinul Muncii" Cl. I, se acordă o atenție deosebită creșterii oilor cu lînă fină și semifină. În clișeu: crescătorii de oi Constantin Pascu și Constantin Flangea sînt bucuroși că mieii din acest an sînt viguroși.

12 ANI DE MUNCĂ

PE DRUMUL BELŞUGULUI ŞI FERICIRII

— Din experienţa gospodăriei agricole colective „8 Martie" din comuna Biled, regiunea Banat, regiune cu agricultura de curînd complet colectivizată —

Un început modest. La îndemnul partidului, 51 de familii de ţărani muncitori au hotărît să-şi pună laolaltă pămînturile, 219 hectare, şi să le muncească într-un chip nou. Evenimentul a avut loc în ziua de 26 februarie 1950. Deasupra intrării unei case, a fost înălţată firma: Gospodăria agricolă colectivă „8 Martie", comuna Biled.

12 ani sînt, desigur, o perioadă scurtă, dar în acest răstimp prestigiul colectivei din Biled a crescut mereu, gospodăria devenind, în multe privinţe, exemplu însufleţitor pentru tot mai mulţi ţărani muncitori de a păşi cu încredere pe calea agriculturii socialiste. Acum, cînd satele Banatului serbează marele succes obţinut — completa colectivizare a agriculturii regiunii — se cuvine să amintim şi contribuţia însemnată adusă de colectiviştii de la „8 Martie" la obţinerea acestui succes. În toţi cei 12 ani, aproape că n-a existat lună din an în care gospodăria din Biled să nu fi fost vizitată. Ţărani cu gospodărie individuală, întovărăşiţi, membri ai unor gospodării colective aflate la început de drum, sute de oameni dornici să înveţe şi să înţeleagă au venit în ospeţie la Biled. Văzînd holdele încărcate de rod, fermele de animale, construcţiile mai vechi sau în lucru, ei găseau de fiecare dată răspuns la ceea ce îi frămînta şi se întorceau acasă hotărîţi: „să facem şi noi la fel". Căci nu era de loc greu să descopere în cele văzute „secretul" mersului mereu înainte al gospodăriei gazdă. Nimic nu căzuse din cer. Sprijinul permanent al partidului şi statului, hărnicia, chibzuinţa, priceperea, întîi a zecilor, apoi a sutelor de colectivişti din Biled au făcut din gospodăria „8 Martie" o unitate fruntaşă a agriculturii noastre socialiste aflată în plină dezvoltare.

De la 51 de familii la 880; de la 197.000 de lei venit bănesc la 9.100.000 lei; de la steguleţul de fruntaşă în campania de însămînţări din toamna anului 1950, acordat de sfatul popular raional, la „Ordinul Muncii" clasa I conferit recent de Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne, „pentru succese deosebite obţinute în dezvoltarea şi întărirea avutului obştesc, în creşterea producţiilor de cereale, a efectivelor de animale şi a producţiilor lor, pentru vînzarea către stat a însemnate cantităţi de produse agricole". Sînt dovezi grăitoare ale succeselor obţinute de gospodăria colectivă din Biled pe calea continuei consolidări economico-organizatorice.

Este, desigur, greu să înfăţişezi într-o pagină de ziar, fie şi pe scurt, toate aceste succese. Să ne oprim, deci, asupra unora dintre cele mai importante.

Fondul de bază a crescut de 50 de ori

De la un an la altul, gospodăria noastră colectivă a luat o tot mai puternică dezvoltare. Ţin să subliniez, înainte de toate, că dacă am izbutit să mergem mereu înainte, aceasta o datorăm într-o foarte mare măsură sprijinului puternic pe care, ca şi celelalte gospodării colective, l-am primit din partea partidului şi guvernului nostru. Înţelegem bine că fără tractoare şi alte maşini agricole n-am fi putut să obţinem recolte mari, fără credite ne-am fi descurcat destul de greu în ridicarea obiectivelor de producţie de care aveam nevoie: grajduri, magazii, silozuri, în procurarea de animale şi utilaje etc. Să mai adăugăm la acestea marile cantităţi de seminţe selecţionate, materiale de construcţie, ajutor tehnic pe care le-am primit şi le primim din partea statului.

Consolidarea gospodăriei noastre se datoreşte muncii spornice, hărniciei colectiviştilor noştri care au înţeles că, avînd asigurate asemenea condiţii, numai de noi depinde să smulgem pămîntului cît mai mult din ce poate da.

Peste puţine zile vom sărbători 12 ani de la înfiinţarea gospodăriei noastre colective. Mă gîndesc la drumul străbătut de noi şi-mi devine tot mai limpede însemnătatea deosebită pe care o are chibzuinţa, spiritul gospodăresc, pentru ca gospodăria să se poată dezvolta mereu, să devină tot mai bogată.

În primii ani după înfiinţarea colectivei, aproape tot ce produceam repartizam membrilor la ziua-muncă. Pentru gospodărie, pentru dezvoltarea ei viitoare, nu era de loc bine să repartizăm la ziua-muncă tot ce produceam. Ne-am propus să acordăm cea mai mare atenţie sporirii puternice a avuţiei obşteşti şi în primul rînd creşterii fondului de bază.

Avem acum putinţa să facem comparaţii şi să tragem concluzia: dacă nu te îngrijeşti permanent de creşterea fondului de bază nu poţi conta pe întărirea aşa cum trebuie a gospodăriei, nici veniturile colectiviştilor nu vor creşte. De la 9.000 de lei cît aveam fondul de bază la 100 de hectare în 1950 am ajuns să avem la încheierea anului 1957 la 100 ha aproape 90.000 de lei.

Cred că vă amintiţi de Consfătuirea pe care partidul nostru a organizat-o în aprilie 1958 la Constanţa. Am luat şi eu parte la acea consfătuire. În expunerea sa, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, folosind exemple dintre cele mai convingătoare, a subliniat marea importanţă a fondului de bază pentru consolidarea gospodăriilor colective. Şi ne-a sfătuit: „Cînd vine vremea împărţirii veniturilor, colectiviştii trebuie să se gîndească la viitor, şi ca buni gospodari, să nu împartă pe zile-muncă toate produsele şi toţi banii, ci să repartizeze pentru creşterea avutului obştesc cotele prevăzute de statut".

Am ţinut să amintesc această indicaţie preţioasă care pentru noi a devenit un îndemn. Către la sfîrşitul anului 1958, fondul de bază a ajuns la peste 1.000.000 de lei sau aproape 100.000 lei la 100 de hectare. Ne puseserăm bine pe picioare, gospodăria se întărea văzînd cu ochii. De aici înainte am repartizat fondului de bază în fiecare an cîte 15 la sută din veniturile băneşti, care şi ele erau mereu în creştere. Căci tocmai aceasta înseamnă să ai un fond de bază mare: faci grajduri, ai mai multe animale; animale mai multe, bine îngrijite, înseamnă bani mai mulţi. Pe scurt, trebuie să spun că am încheiat anul trecut cu un fond de bază de peste 10 milioane de lei. Cu alte cuvinte fondul de bază a crescut în 12 ani de peste 50 de ori. (Numărul de familii şi suprafaţa de teren au crescut în acelaşi timp de aproape 17 ori). Sporirea puternică a fondului de bază ne-a dat putinţa să ridicăm în acest răstimp 55 de construcţii.

Am făcut unele amenajări tehnice pentru irigat, am cumpărat utilaje, 7 autocamioane şi tractoare rutiere pentru transport. Au crescut mereu efectivele de animale. Pe măsura dezvoltării sectorului zootehnic a crescut nevoia de braţe de muncă, acestea fiind tot mai bine folosite.

Dar gospodăria noastră nu se ocupă numai cu cultura cerealelor şi cu zootehnia. Cultivăm cu rezultate dintre cele mai bune sfeclă de zahăr (în 1957 am primit drept premiu un autocamion pentru producţii mari la această cultură), tutun, cînepă pentru fuior, legume. Dezvoltarea mai multor ramuri de producţie ne-a dat putinţa să obţinem an de an venituri băneşti tot mai mari. Astfel am avut putinţa să sporim mereu investiţiile pentru producţie şi să acordăm regulat colectiviştilor avansuri băneşti. În 1961, de exemplu, pentru fiecare zi-muncă, membrii gospodăriei au primit cîte 16 lei în numerar, ceea ce reprezintă aproape jumătate din valoarea unei zile-muncă. Fireşte că cea mai mare parte din produse am valorificat-o prin vînzări la contract cu organizaţiile de stat. Aceasta ne-a asigurat preţuri ferme şi avantajoase, avansuri băneşti la început de an cînd avem mai puţine surse băneşti şi alte avantaje. Cereale, bunăoară, noi am vîndut statului cantităţi de la an la an tot mai mari. Raportat la 100 de hectare teren aceasta înseamnă: 11 tone în 1951, 19,3 în 1955, 34,1 în 1959, 42,9 tone în 1961.

Faptul că contractările de produse vegetale şi animale cu statul reprezintă peste 90 la sută din totalul vînzărilor noastre este o garanţie că tot ceea ce noi plănuim să facem va fi neapărat realizat.

Experienţa bogată pe care am desprins-o din lucrările Consfătuirii pe ţară a colectiviştilor, la care am participat, preţioasele îndrumări şi sfaturi cuprinse în cuvîntarea rostită de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea lucrărilor Consfătuirii, ne îndeamnă să muncim şi mai bine pentru înflorirea gospodăriei noastre colective.

SABIN BEC
preşedintele gospodăriei

Cînd agrotehnica îşi dă mîna cu hărnicia

Din cele 3.257 de hectare cîte are gospodăria noastră, 2.190 de ha, adică circa 67 la sută, le cultivăm cu cereale pentru boabe: grîu, orz, ovăz, porumb. Restul este ocupat de nutreţuri, anuale şi perene, şi culturi tehnice: floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, tutun, cînepă.

Colectiviştii noştri şi-au însuşit o bună experienţă în cultura plantelor de cîmp. Adăugind la această experienţă şi ceilalţi factori: mecanizare, agrotehnică superioară, organizarea mai bună a muncii, vom înţelege cum de a fost posibil ca de la an la an producţiile în gospodărie să fie tot mai mari. În comparaţie cu situaţia din primii ani ai gospodăriei, în ultimii ani, suprafaţa de teren a colectivei raportată la familii, nu numai că n-a crescut, dar a înregistrat o scădere, deoarece unii dintre noii membri aveau pămînt mai puţin. Astfel, faţă de 4,3 ha media de teren calculată pe familie cît era în 1951, anul trecut au revenit în calcul, pe familie, 3,6 ha teren. Cu toate acestea noi am putut repartiza pentru consumul membrilor la ziua-muncă mai multe produse, am satisfăcut necesarul, mereu mai mare, de furaje concentrate şi grosiere al sectorului zootehnic şi am contractat cu statul mai multe produse. În 1961, de exemplu, am vîndut la contract în total 1.398 tone, din care numai porumb 820 de tone. Aceasta dovedeşte că membrii gospodăriei muncesc tot mai bine, ei obligă pămîntul să dea mai mult din ceea ce el poate să dea.

Seceta de anul trecut nu a ocolit nici terenurile noastre. În timpul perioadei de vegetaţie a porumbului n-a căzut strop de ploaie. Dar cu toate acestea gospodăria a obţinut în medie de pe întreaga suprafaţă cultivată cu această plantă (746 de ha), peste 3.900 kg boabe la hectar. Explicaţia acestui rezultat bun trebuie căutat în aceea că pentru colectiviştii noştri agrotehnica nu mai e vorbă goală. Terenul a fost arat din toamnă la 28—30 cm adîncime, cea mai mare parte a suprafeţei destinată cultivării porumbului a fost fertilizată cu gunoi de grajd.

S-a acordat mare atenţie efectuării praşilelor — trei manuale şi două mecanice. Pe toată suprafaţa, am însămînţat numai porumb dublu hibrid. Şi încă ceva foarte important: fiind o măsură întrucîtva nouă pentru colectivişti, densitatea plantelor, circa 37.000 la hectar, a stat în centrul preocupărilor noastre în perioada întreţinerii culturilor. Respectarea recomandărilor agrotehnicii privind densitatea plantelor s-a bucurat în acea perioadă de atenţia deosebită a organizaţiei de partid; fiecare membru şi candidat de partid s-a considerat un agitator în brigada sau echipa sa pentru a se respecta indicaţiile noastre. Astfel reuşita şi sub acest aspect, a fost deplină.

Vreau să subliniez că la obţinerea de producţii mari contribuie şi faptul că noi aplicăm retribuirea suplimentară, care sporeşte grija colectiviştilor pentru calitatea lucrărilor efectuate. Pentru depăşirea producţiei de porumb, gospodăria a acordat anul trecut, drept premii, 20.519 kg porumb boabe.

Cît de darnic este pămîntul atunci cînd îl munceşti bine, se poate vedea limpede dacă urmărim sporurile însemnate obţinute de gospodăria noastră în decursul anilor. Aşa, de exemplu, dacă în 1952 producţia de porumb boabe a fost de 1.227 kg la hectar, ea a ajuns la 2.058 kg în 1956, a trecut de 2.600 în 1958, ajungînd, aşa cum spuneam, la peste 3.900 kg la ha în 1961. Adică numai după nouă ani, producţia de porumb a sporit de peste 3 ori. Creşteri continue înregistrează producţiile şi la celelalte culturi. În 1961, producţia de grîu a fost de 2.023 kg la ha (cu 223 kg peste plan), cea de floarea-soarelui de 1.900 kg la ha; producţia de tutun la ha a ajuns la 2.000 kg, iar cea de cînepă pentru fuior la 6.002 kg la ha.

Pentru un agronom nu poate fi satisfacţie mai mare decît aceea să vezi cum îndrumările tale se bucură de încrederea colectiviştilor, cum ele contribuie la sporirea producţiei. Asemenea satisfacţii am avut şi sînt convins, voi mai avea.

DUMITRU GEAMBAZU
inginer agronom

DE LA PANOUL DE ONOARE

NICOLAE ROLLINGER

PETRU MOGA

MATEI SCHILLINGER

Zootehnia — ramură de producţie principală

De la un efectiv de 332 vaci cu lapte am obţinut, anul trecut, în medie cîte 2.712 litri lapte. Cu un an în urmă obţinusem pe cap de vacă furajată cîte 2.070 de litri. Într-un singur an deci, producţia a crescut cu 642 de litri pe cap de animal.

După cum se vede, colectiviştii noştri au cîştigat o bogată experienţă şi în creşterea animalelor. Şi cînd spun aceasta nu mă refer, bineînţeles, numai la creşterea vacilor. Avem în fermele de animale aproape 1.300 de porcine, din care 180 de scroafe, aproape 2.000 de ovine. Păsări mai avem 700, reţinute ca matcă, restul, aproape 5.000, le-am valorificat.

Rezultatele obţinute în creşterea animalelor, mai ales a efectivelor de vaci şi a producţiei lor, dovedesc atenţia deosebită pe care colectiviştii o acordă sectorului zootehnic ca principală ramură de producţie.

Iată, pe scurt, cum este organizată munca în fermele noastre de animale.

Avînd în vedere că în ultimii ani efectivele au sporit mult (numărul de vaci furajate în 1961 corespunde sarcinii ce ne-am propus-o prin planul de perspectivă pentru sfîrşitul anului 1962), am împărţit sectorul zootehnic în ferme. Astfel, vacile au fost repartizate în trei ferme, fiecare avînd cîte un responsabil; apoi avem ferma de porcine, de păsări şi de ovine. De desfăşurarea muncii în sectorul zootehnic răspunde tov. Nicolae Eicher — vicepreşedinte. Aşa cum fiecare brigadă de cîmp are planul său de producţie şi sectorul zootehnic are planul său defalcat amănunţit pe fiecare fermă şi specie de animale. Îndeplinirea sarcinilor de plan este urmărită permanent, astfel încît avem posibilitatea să cunoaştem oricînd rezultatele muncii şi să putem lua imediat măsuri de îndreptare dacă se fac simţite anumite lipsuri.

În cea mai mare parte colectiviştii care lucrează la zootehnie au o vechime în muncă de 3—4 ani şi chiar mai mult. Lucrează aici şi colectivişti mai noi, veniţi în sector pe măsura creşterii efectivelor. Cunoscîndu-şi bine animalele pe care le îngrijesc şi avînd asigurate condiţii bune de lucru, îngrijitorii obţin an de an producţii tot mai mari.

Fireşte că una din cele mai importante condiţii pentru sporirea producţiei este asigurarea cu furaje din destul a animalelor. În afară de concentrate, fînuri şi grosiere, noi am asigurat în 1961 fiecărei vaci peste 10 tone de porumb siloz. În hrana animalelor folosim, de asemenea, mult tăiţei de sfeclă. Îngrijitorii noştri respectă cu stricteţe indicaţiile ca fiecare vacă să primească concentrate numai în funcţie de producţia de lapte pe care o dă. Avem vaci, circa 30, care primesc şi cîte 5 kg. concentrate zilnic — sînt cele cu producţii zilnice de lapte între 20—27 de litri — dar avem şi din acelea cărora li se dă zilnic numai 1,500 — 2 kg. de concentrate. Această măsură ne-a dat putinţa să facem însemnate economii de nutreţuri concentrate. Grija pentru economisirea furajelor concentrate avem şi la hrănirea porcilor. Considerăm neeconomicos să mai ţinem în îngrăşătorii porcii şi după ce ei au ajuns la o greutate de circa 90 de kg. fiecare. Anul trecut am vîndut prin contract 900 de porci ajunşi la această greutate.

În total, sectorul zootehnic a adus gospodăriei în 1961 un venit bănesc de peste 1.870.000 de lei, cu 250.000 de lei mai mult decît prevedea planul de producţie. Sîntem siguri că rezultate şi mai bune vom obţine în acest an. Ca o dovadă a atenţiei de care sectorul zootehnic se bucură din partea colectiviştilor este şi faptul că din cei 11 membri ai consiliului de conducere, 5 lucrează în fermele de animale.

GHEORGHE GRECU
inginer zootehnic

ANUL	VENITURI BĂNEŞTI lei	REVIN la 100 ha lei
1962 plan	11.000.000	338.000
1961	9.100.000	280.000
1960	7.430.000	250.100
1955	1.523.000	71.600
1950	914.000	41.500

Consolidarea gospodăriei colective în centrul atenţiei comuniştilor

Mobilizarea tuturor membrilor şi candidaţilor de partid pentru a fi fruntaşi în munca de consolidare a gospodăriei colective şi prin aceasta pentru a influenţa în bine mersul întregii gospodării, o considerăm a fi principala noastră sarcină. Nu există sector de activitate în care să nu avem membri sau candidaţi de partid. În marea lor majoritate ei se dovedesc pătrunşi de importanţa sarcinilor ce revin unui comunist, dovedesc multă iniţiativă şi spirit de răspundere în muncă.

Îndrumaţi de comitetul raional de partid, în anul 1959 noi am luat măsura de a înfiinţa grupe de partid în cele mai importante sectoare de activitate ale gospodăriei. Măsura s-a dovedit foarte bună. Avem grupe de partid în fiecare brigadă de cîmp, la sectorul zootehnic, în brigada legumicolă, la ateliere. Putem spune că astfel forţele au fost mai bine repartizate, organizaţia de partid îşi poate exercita mai bine rolul de conducător politic în gospodărie.

Din mulţimea de probleme ce ni le-am propus să le rezolvăm anul trecut, mă voi opri asupra uneia la care s-a referit şi tovarăşul inginer agronom. Este vorba anume despre densitatea plantelor la cultura de porumb. Dacă în privinţa praşilelor repetate, a folosirii gunoiului de grajd şi a altor măsuri agrotehnice nu mai avem ce discuta, ele fiind lucruri lămurite în anii din urmă, apoi problema densităţii crea discuţii. Acel „rarul umple carul" despre care am auzit că se vorbeşte şi prin alte părţi, era şi în felul de a gîndi al colectiviştilor noştri.

De aceea, am considerat necesar să luăm măsuri încă înainte de începerea primei praşile. Am discutat această problemă mai întîi în adunarea generală a organizaţiei de bază. Apoi prelucrarea ei a continuat în grupele de partid din brigăzile de cîmp. La şedinţele pe grupe au luat parte şi colectivişti din activul fără de partid, precum şi agitatorii nemembri de partid. Colectiviştilor li s-a arătat astfel amănunţit de ce anume nu trebuie redus numărul de plante, care-i rostul respectării unei densităţi corespunzătoare a plantelor. Importanţa acestei măsuri agrotehnice s-a văzut în toamnă, cînd, deşi după un an puţin prielnic, gospodăria a obţinut o producţie de porumb ca în anii de producţie buni.

Ţin să mai adaug că pe baza propunerii responsabilului grupei de partid de la brigada a IV-a, tovarăşul Undi Matei, s-a luat măsura ca şi la cultura de tutun să fie respectată densitatea optimă.

Spiritul de iniţiativă al comuniştilor se face simţit în cele mai diferite situaţii. Iată, de pildă, în anii trecuţi nivelarea parcelelor pentru irigat în grădina de legume se făcea manual. Pe lîngă că lucrarea se executa cu întîrziere, se cheltuiau şi multe zile-muncă. Comunistul Mihai Mutter, brigadierul de la a IV-a, a propus ca această nivelare să se facă cu caii. La ateliere s-a făcut un dispozitiv de nivelare şi astfel problema a fost bine rezolvată.

Un bun obicei şi-a făcut grupa de partid de la zootehnie al cărei responsabil este tov. Lazăr Văgău. De cîte ori se ivesc probleme mai greu de rezolvat, membrii şi candidaţii de partid din această grupă discută împreună cu membrii consiliului de conducere care muncesc în sectorul zootehnic măsurile cele mai potrivite ce trebuie luate pentru rezolvarea problemei respective. Fie că se discută despre comportarea brutală a unui îngrijitor faţă de animale, sau despre tendinţa de risipire a furajelor ce se face simţită într-o anumită fermă, este găsită întotdeauna cea mai bună rezolvare.

Fiind întotdeauna exemplu de hărnicie pentru colectiviştii în mijlocul cărora muncesc, membrii şi candidaţii de partid reuşesc să mobilizeze masa largă a acestora pentru îndeplinirea la timp şi bine a sarcinilor de producţie ce revin gospodăriei noastre colective.

ION LAUTH
secretarul organizaţiei de bază P.M.R.

În cîteva rînduri

● Începînd din 1960, datorită puternicei sale dezvoltări, gospodăria foloseşte pentru investiţii numai fonduri proprii.

● *Anul trecut, brigada a II-a condusă de comunistul Dumitru Bădoc a obţinut cea mai mare producţie de porumb: peste 4.[illegible] kg boabe la ha. de pe suprafaţa de 2[illegible]7 de ha.*

● Peste 70 la sută din animalele proprietate obştească, sînt provenite din prăsilă proprie.

● *Prin cursuri de lungă durată au fost pregătiţi 25 de colectivişti: brigadieri, contabili, mulgători, crescătoare de păsări. Toţi lucrează în profesiile pentru care au fost şcolarizaţi.*

● Datorită sporurilor de producţie obţinute, gospodăria a vîndut statului în 1961, peste prevederile contractuale, 75 tone grîu şi 200 tone porumb.

● *Pentru a economisi mai mult materiale şi fonduri, gospodăria foloseşte la [illegible] construcţiilor, [illegible] în loc de mortar de var cu nisip; plafonul se execută din plăci de stuf [illegible] în loc de scînduri.*

● Concentratele se dau în hrana vacilor ţinîndu-se seama ca pentru fiecare 400 grame de concentrate, animalul să dea un litru de lapte.

● *Numai în luna ianuarie a.c., sectorul zootehnic al colectivei din Biled a fost vizitat de delegaţi din 22 gospodării colective din regiune. Tot aici s-au făcut demonstraţii practice cu 40 de mulgătoare aflate la cursurile organizate de sfatul popular raional.*

DE PRIN SAT

Vineri seara în faţa căminului cultural mare forfotă. Aproape 120 de fete şi băieţi aşteaptă. Cineva aduce vestea: Vine, vine! Tovarăşul Iosif Barani de la Opera din Timişoara, dirijorul corului colectiviştilor, a venit la repetiţia obişnuită. Se începe cu „Să fii partidului oştean!".

★

Colectivistul Francisc Rollinger duce sub braţ un maldăr de cărţi.

— Vrei să mai iei un purcel? — îl întreabă în glumă, un colectivist din grupul strîns în faţa sediului.

— De ce nu? rîde Rollinger.

La concursul „Cine ştie, cîştigă" organizat astă toamnă în gospodărie, 48 de colectivişti au fost premiaţi. 5 dintre ei s-au clasat pe locul I. Premiu: cîte un purcel. Premiul II cîte un stilou şi cărţi, premiul III — cărţi.

Biblioteca e asaltată. Se pregăteşte un nou concurs.

★

„Eu să fiu în locul ălora de la magazin, aş opri vînzarea — se supără tovarăşul Bec. Au umplut satul de motociclete. Şi fac un zgomot de nu poţi da geană de geană decît tîrziu. Or fi vreo 70?". Tov. Traian Butaru, şeful contabil nu e de acord cu preşedintele. Mai întîi în privinţa cifrei — e convins că sînt mai multe. Apoi „pe mine nu mă deranjează" lăsînd astfel să se înţeleagă că numărul motocicletelor cumpărate va spori „chiar dacă fac zgomot mai mare decît autoturismul gospodăriei".

★

La intrarea primului grajd din sector, vizibil pentru toată lumea, un anunţ: „Tovarăşi colectivişti, îngrijiţi cu dragoste animalele ce vi s-au dat în grijă! Purtarea brutală faţă de ele, ne păgubeşte pe toţi!". Dar se vede că, deşi ştiutor de carte, Petru Müller n-a citit anunţul. Pentru că a bătut o vacă, s-a propus schimbarea lui. „Ce să fac dacă nu mă pot stăpîni cînd mă înfurii?!" — a încercat să se justifice.

„Să faci băi reci" — i-a replicat cu umor, responsabilul de fermă.

Consiliul de conducere a confirmat propunerea colectivului de muncă de la zootehnie.

★

După ce a dat prospectele, delegatul O.N.T.-ului din Timişoara aşteaptă răspuns. În discuţia consiliului de conducere e un singur punct: stabilirea fruntaşilor care vor merge pe cheltuiala gospodăriei la odihnă şi tratament în staţiunile de odihnă.

Şedinţa s-a încheiat, trimisul O.N.T.-ului primeşte lista. I se atrage atenţia: „Dar să nu ne încurcaţi ca astă vară cînd ne-aţi promis 30 de locuri în excursie şi-am primit numai 5".

În perspectiva apropiată

Succesele obţinute de colectiviştii din Biled în consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei lor colective sînt mari şi importante. Prin muncă perseverentă, ei au aşezat colectiva din care fac parte în rîndul unităţilor fruntaşe ale agriculturii noastre socialiste. E un loc de cinste pe care sutele de colectivişti de la „8 Martie" sînt hotărîţi să-l păstreze şi mai departe. Studiind planul de producţie pe anul 1962 îţi e şi mai uşor să-ţi dai seama de aceasta. În toate sectoarele de activitate planul prevede însemnate creşteri. Chezăşia realizării lor sînt rezultatele obţinute în aceşti din urmă ani.

Să enumerăm pe scurt aceste prevederi. Traducînd în viaţă indicaţiile cuprinse în Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului nostru, pentru continua sporire a producţiei de cereale, gospodăria colectivă din Biled şi-a propus printre altele: să obţină de pe toată suprafaţa cultivată cu porumb, adică de pe 1.000 de hectare, cîte 5.000 kg. boabe în teren neirigat. Recolta de grîu trebuie să ajungă, au hotărît colectiviştii, la cel puţin 2.100 kg. la hectar în medie de pe întreaga suprafaţă de 1.020 de ha. Cu alte cuvinte numai sporul ce se va obţine, la porumb de exemplu, (1.100 tone), va fi egal cu toată producţia de cereale obţinută de gospodărie în 1956. Este o dovadă dintre cele mai limpezi a ceea ce pot realiza oamenii cînd muncesc laolaltă şi acordă agrotehnicii locul de cinste ce i se cuvine.

Fireşte că mari creşteri au prevăzut colectiviştii din Biled şi la sectorul zootehnic. Efectivele de taurine vor creşte la peste 1.100 de capete, din care vaci şi juninci gestante vor fi peste 470. Numărul porcinelor va depăşi cifra de 3.100 de capete (din care scroafe 240).

Răspunzînd îndrumărilor preţioase cuprinse în cuvîntarea rostită de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea lucrărilor Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti şi Chemării Consfătuirii, colectiviştii au hotărît ca gospodăria lor să vîndă în acest an prin contract 2.000 de porci graşi (faţă de 900 anul trecut) şi să crească peste 12.000 de păsări.

Dar nu numai creşterea efectivelor de animale stă mărturie a hotărîrii colectiviştilor de a dezvolta acest sector, ci şi obţinerea de producţii animale tot mai mari. Se prevede ca producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată să fie de cel puţin 3.000 de litri, ceea ce înseamnă un spor total de peste 105.000 de litri faţă de cît s-a obţinut în 1961.

Se va continua construirea a noi obiective destinate producţiei. În total vor mai fi ridicate încă 8 construcţii — grajduri, ferme de păsări, un saivan etc.

Creşterea puternică a producţiei vegetale şi animale, vînzarea către stat a unor cantităţi sporite de produse, vor aduce în acest an gospodăriei colective un venit bănesc de aproape 11 milioane de lei. Aceasta înseamnă că munca colectiviştilor va fi mai bine retribuită (valoarea zilei-muncă se prevede să fie de circa 40 de lei), că gospodăria îşi creează condiţii pentru o şi mai puternică dezvoltare în anii viitori.

De acum vizitatorii din regiunea Banat ai colectivei din Biled vor fi numai colectivişti. Văzînd tot ce-i înconjoară, oaspeţilor nu le va fi greu să se convingă încă o dată de justeţea drumului pe care au pornit. Şi dacă colectiviştii din Biled au înfăptuit tot ce se vede, aceasta se datoreşte a ceea ce spunea tov. Sabin Bec şi se desprinde de altfel din această pagină: sprijinului puternic primit din partea statului, hărniciei, chibzuinţei, priceperii colectiviştilor.

Pagină realizată de TEOHARI OPREA

Din Uniunea Sovietică

Brigada lui Ghitalov

Brigada de tractoriști condusă de cunoscutul mecanizator din Ucraina, A. Ghitalov, cultivă porumb fără cheltuieli de muncă manuală, obținînd an de an recolte tot mai bogate. De pildă, în 1961 brigada a recoltat cîte 75 de chintale de porumb boabe la ha pe 429 hectare, iar de pe o suprafață de 613 hectare — cîte 67,3 chintale. Aceasta reprezintă considerabil mai mult decît cea mai mare recoltă obținută de cunoscutul fermier american Garst în anul 1958 (64 chintale), cînd A. Ghitalov a lucrat la ferma lui.

Mecanizarea multilaterală a permis lui Ghitalov să reducă la minimum prețul de cost al producției. Costul unui chintal de porumb boabe a fost de numai 42 copeici, iar cheltuiala de muncă — 1,10 ore.

Colhozul în care lucrează Ghitalov este o adevărată școală a experienței înaintate. El împărtășește bucuros metodele sale lucrătorilor din agricultura tuturor republicilor ca și specialiștilor de peste hotare care vizitează adesea satul Kamîșevatoe unde locuiește și lucrează Ghitalov.

Vorbind despre experiența sa, Ghitalov arată că brigada lui pune în fiecare cuib numai două grăunțe. Practic aceasta înseamnă că 80 la sută din cuiburi au cîte două plante, iar celelalte — cîte două sau una. În felul acesta se realizează o densitate uniformă pe toată suprafața. Prin însămînțarea grăunțelor de „rezervă" nu se realizează economii deoarece după aceea plantele trebuie plivite manual, ceea ce necesită multă muncă.

Ghitalov subliniază că îngrijirea minuțioasă a solului, metodele eficiente de combatere a buruienilor, mecanizarea integrală a cultivării porumbului sînt accesibile tuturor gospodăriilor, deoarece în fiecare din ele există mașinile necesare, urmînd doar ca ele să fie mînuite cu pricepere.

Cantonamentul de cîmp al brigăzii lui Ghitalov este numit adesea „Academie populară". Părerea mecanizatorilor o ascultă nu numai colhoznicii, ci și constructorii de mașini ca și oamenii de știință. Brigăzii i-a fost încredințată o importantă sarcină de stat — de a experimenta și aprecia tehnica nouă. Printre altele, aici a primit aviz favorabil tractorul prășitor de o construcție nouă, folosit pe lanurile de porumb cu tulpina înaltă.

În satul Kamîșevatoe funcționează o școală a experienței înaintate, în care cursurile sînt ținute de specialiști și membri ai brigăzii lui Ghitalov. Dar Ghitalov însuși a vizitat multe regiuni ale țării ajutînd colhoznicilor să aplice metodele sale.

O nouă formă de universitate populară

Preocupați de a lărgi sfera de popularizare a realizărilor științei în rîndul celor mai largi mase populare, oamenii de știință sovietici folosesc în acest scop noi forme și metode. Un exemplu elocvent în această privință îl constituie apariția în R.S.S. Uzbecă a unei forme de universitate populară. Nu este vorba de o clădire cu sălile de clasă și laboratoarele respective, frecventate de mii de studenți. Noua universitate populară, care vine îndeosebi în ajutorul oamenilor muncii din agricultură, funcționează prin intermediul presei. Primele lecții au fost publicate în paginile ziarelor „Tașkentskaia Pravda" și „Tașkent Hakikati", iar conținutul lor este dedicat unor noi procedee agrotehnice pentru lucrările anterioare însămînțării bumbacului, pregătirii solului pentru plantarea de noi grădini, cultivării legumelor timpurii în sere și răsadnițe.

Universitatea prin intermediul presei este cea mai de masă formă de popularizare a realizărilor științei sovietice și de peste hotare, ea grupînd zeci de mii de oameni.

Consiliul universității care funcționează a fost constituit pe principii obștești. Articolele și consultațiile publicate în presă vor ajuta pe lucrătorii din agricultură să rezolve cu succes sarcinile urgente ale organizării producției agricole.

În Statele Unite

Muncitorii agricoli duc o viață de mizerie

Ziaristul american Dale Wright a avut prilejul să cunoască la fața locului situația muncitorilor agricoli din Statele Unite ale Americii. În luna aprilie el a pornit la drum, fără să ia cu el nimic altceva, decît o hîrtie de 25 dolari, pe care a ascuns-o, păstrînd-o doar pentru un caz de extremă urgență, precum și numărul de telefon al redactorului ziarului „New York World Telegraph and Sun" la care lucra. Wright a pornit împreună cu armata de oameni cărora în America li se spune muncitori agricoli nomazi, cu gîndul de a cunoaște viața lor, pentru a se convinge personal de realități.

Timp de multe luni a rătăcit împreună cu muncitorii nomazi, culegînd roșii în Florida și porumb în Carolina (în sudul Statelor Unite), mazăre în New-Jersey (în centrul țării) și cartofi mai spre nord, în Long Island. Wright muncea alături de un salahor ai cărui plămîni erau ciuruiți de tuberculoză și care totuși, muncea din greu din zori de zi și pînă în noapte. El spunea tovarășului său de muncă, pe care nu-l știa cine este, că nu poate lăsa nici pentru o singură zi această muncă istovitoare, ucigătoare pentru el, căci familia i-ar muri de foame.

Ziaristul a văzut cocioabele mizere unde se nășteau copiii. Doctor, moașă, clinică? Nici pomeneală de așa ceva. Pentru muncitorii agricoli americani aceasta înseamnă un lux pe care nu și-l pot permite.

„Deprimați, obosiți și flămînzi" — așa a caracterizat Wright starea a sute de mii de americani nomazi pe care i-a văzut în cursul peregrinărilor sale.

Toamna l-a găsit pe ziarist din nou în sud la o mare fermă din apropierea orașului Hastings. Un grup de 50 de muncitori s-au adunat în cocioabe mizere, în comparație cu care șatrele de țigani ar părea palate. Acești nenorociți au aflat că aici, contrar promisiunilor, nu este de lucru pentru ei. Bani nu aveau și nu puteau să aștepte pe loc cîteva zile pînă va începe recoltatul cartofilor. Nu aveau nici mijloace să plece în altă parte. Nu aveau pîine, nici de lucru. Stăpînul moșiei le-a atras atenția că, în halul în care se găseau, n-au voie să se apropie prea mult de oraș, pentru că vor fi prinși și condamnați pentru vagabondaj.

Ziaristul a putut să scape din această situație grație telefonului redactorului ziarului la care lucra. Cum au scăpat ceilalți, adică ce au îndurat în cele cîteva zile pînă cînd moșierul s-a îndurat să le dea de lucru, a povestit, în parte, ziaristul, în reportajele sale intitulate „Cronica disperării". El a arătat cum mor de foame cetățeni ai celei mai bogate țări capitaliste, țară în care se lasă să putrezească și să se arunce „surplusuri de alimente", în care se plătește moșierilor ca să lase pămînturile în paragină pentru ca profiturile cîtorva să se mențină la nivel ridicat.

S. GALERIU

Torpilînd tratativele de la Geneva în problema încetării experiențelor cu arma nucleară

Puterile occidentale s-au demascat din nou ca adversare ale păcii

În urmă cu trei ani au început — după cum se știe — la Geneva tratative între Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii și Anglia in problema încetării experiențelor cu arma nucleară. În tot acest timp, Uniunea Sovietică a depus eforturi susținute pentru a se ajunge la un acord care să ferească omenirea de consecințele primejdioase ale continuării experiențelor cu arme nucleare și să constituie un important pas înainte pe calea înfăptuirii dezarmării generale și totale. Delegația sovietică la aceste tratative a făcut în permanență propuneri constructive, venind în întîmpinarea propunerilor occidentale, pentru a se ajunge la soluții acceptabile de toate părțile. Dar puterile occidentale n-au dorit și nu doresc un acord. În timpul tratativelor, de fiecare dată cînd punctele de vedere începeau să se apropie, reprezentanții S.U.A. și Angliei căutau noi pretexte pentru a tărăgăna și sabota lucrările, ajungînd, în repetate rînduri, să se dezică de propriile lor propuneri.

În ultimul timp, datorită străduinții neobosite a U.R.S.S., se iviseră noi posibilități de a se realiza un acord între cele trei părți. Pentru a scoate negocierile din impasul în care fuseseră împinse de cele două state occidentale, Uniunea Sovietică a venit la 28 noiembrie, anul trecut, cu noi propuneri constructive. Ele prevedeau ca să se încheie imediat un acord cu privire la încetarea experiențelor în atmosferă, sub apă și în spațiul cosmic.

În problema controlului asupra obligațiilor asumate. Uniunea Sovietică a propus ca să se folosească în acest scop sistemele naționale de detectare existente. Există astăzi sisteme bine puse la punct cu ajutorul cărora se pot detecta cu precizie orice experiențe cu arme nucleare. De altfel eficacitatea acestui mijloc a fost recunoscută și de conducătorii celor două state occidentale — Kennedy și Macmillan. Într-o declarație comună dată publicității la 3 septembrie 1961 ei menționau că „în ce privește experiențele în atmosferă, Statele Unite ale Americii și Regatul Unit sînt dispuse să se bizuie pe mijloacele de detectare existente, pe care le consideră suficiente, și nu propun măsuri de control suplimentare".

Cît privește experiențele în subteran — domeniu în care puterile occidentale au pretins că n-ar exista suficiente posibilități de detectare, deși practica a dovedit că există astfel de mijloace — Uniunea Sovietică a propus ca pînă la realizarea unei înțelegeri privind sistemul de control asupra experiențelor în subteran, participanții la acord să-și ia angajamentul că nu vor efectua astfel de experiențe.

Propunerile sovietice erau deci cît se poate de clare și deschideau calea realizării unui acord în privința interzicerii experiențelor cu arme nucleare. Dar puterile occidentale n-au dorit acest lucru. În timpul tratativelor de la Geneva, delegații americani și englezi, dezicîndu-se din nou de poziția lor, au declarat că nu sînt de acord cu sisteme naționale de detectare. Prin poziția lor negativă, pe care de fapt au avut-o in tot timpul tratativelor, S.U.A. și Anglia au torpilat conferința de la Geneva. Cea de-a 353-a ședință a acestei conferințe care a avut loc luni 29 ianuarie a fost și ultima. Invocînd că n-ar mai exista o platformă comună pentru continuarea tratativelor, reprezentantul S.U.A., pe baza instrucțiunilor primite din partea guvernului său și a guvernului Angliei, a rupt negocierile. Prin aceasta, puterile occidentale s-au demascat încăodată ca adversare înrăite ale cauzei păcii.

Faptele arată că puterile occidentale nu au dorit niciodată tratative sincere. La Geneva ele s-au cramponat mereu de așa-zisa problemă a controlului, urmărind de fapt nu un control sincer asupra respectării încetării experiențelor nucleare, ci stabilirea unui sistem de „spionaj oficial" pe teritoriul U.R.S.S. Iar cînd au văzut că planurile lor nu au șanse de izbîndă au torpilat tratativele. În același timp pentru a-și justifica poziția lor negativă, ele au propus ca tratativele să fie continuate în cadrul... comitetului pentru dezarmare al celor 18 state, care urmează să-și înceapă lucrările la 14 martie. Se urmărește deci ca să se abată atenția acestui comitet de la principala sa sarcină — aceea a elaborării unui acord asupra dezarmării generale și totale — și totodată să se amîne la nesfîrșit rezolvarea problemei experiențelor.

De altfel, lipsa de dorință a puterilor occidentale de a se ajunge la un acord în problema încetării experiențelor nucleare se vede și din faptul că în S.U.A. au avut loc în ultimul timp numeroase experiențe în subteran, făcîndu-se totodată pregătiri intense pentru reluarea lor și în atmosferă. Se fac pregătiri și în vederea efectuării de experiențe cu arme nucleare în insula Christmas din Oceanul Pacific, potrivit înțelegerii survenite între președintele Kennedy și primul ministru Macmillan în cadrul întîlnirii lor din insulele Bermude.

E limpede deci că puterile occidentale au zădărnicit tratativele de la Geneva pentru a avea mînă liberă în continuarea nestingherită a cursei înarmărilor, de pe urma cărora marii bogătași realizează cîștiguri imense. Popoarele pot să-și dea astfel seama încă odată cine este prieten sincer al cauzei păcii și coexistenței pașnice și cine se cramponează de politica nesăbuită a pregătirilor de război. Întărindu-și vigilența, ele condamnă cu asprime pe dușmanii păcii și sprijină cu și mai multă tărie eforturile depuse de Uniunea Sovietică și de celelalte state iubitoare de pace pentru a se pune capăt experiențelor cu arme nucleare, pentru ca aceste arme să fie interzise definitiv, pentru ca să fie înfăptuită dezarmarea generală și totală.

Pe arena internațională

Votul de la Punta del Este

Cea de-a 8-a conferință consultativă a miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor membre ale Organizației Statelor Americane și-a încheiat lucrările după nouă zile de neîntrerupte manevre de culise și presiuni puternice din partea delegației S.U.A. Conferința a adoptat, cu 14 voturi pentru, șase abțineri și un vot contra, o rezoluție în care condamnă orînduirea existentă în Cuba ca fiind „incompatibilă" cu „idealurile" sistemului interamerican, precum și o rezoluție cu privire la excluderea Cubei din O.S.A. Cu toate sforile trase la conferință, delegația S.U.A. n-a putut obține decît satisfacția unor voturi la limită pentru adoptarea rezoluțiilor, văzindu-se nevoită să renunțe la intenția sa inițială de a obține „sancționarea" guvernului revoluționar cuban. Faptul că Brazilia, Argentina, Mexic, Chile, Bolivia, Ecuador, cele mai mari și influente țări din America Latină s-au abținut de la votul asupra excluderii Cubei din O.S.A., constituie o grea lovitură pentru politica americană și dovedește o profundă sciziune existentă în sinul sistemului interamerican.

Față de cele petrecute la Punta del Este, președintele Cubei, Osvaldo Dorticos, șeful delegației cubane la conferință, a declarat printre altele: „Plecăm liniștiți de la această conferință, deoarece știm că nu rezoluțiile, ci popoarele făuresc istoria. Continentul american va fi liber, cu adevărat liber. Cu sau fără O.S.A., noi tot vom învinge".

În sprijinul poporului angolez

După două săptămîni de dezbateri în problema situației din Angola, cea de-a 16-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a adoptat la 30 ianuarie o rezoluție care condamnă hotărît măsurile represive și operațiunile armate împotriva poporului angolez, precum și refuzul de a i se acorda drepturile omului și libertățile fundamentale. Rezoluția a fost adoptată cu 99 de voturi. Spania și Republica Sud-Africană au votat împotriva rezoluției, iar Franța s-a abținut de la vot. După cum s-a mai anunțat, această rezoluție a fost prezentată de delegațiile a 45 state afro-asiatice, printre care R.P. Mongolă, India, Indonezia, Ceylon, Birmania, Etiopia, Ghana, Guineea.

Fărădelegile guvernului venezuelian

Poporul Venezuelei protestează în mod hotărît contra conferinței de la Punta del Este, fapt pentru care guvernul Betancourt a dezlănțuit un val de represiuni împotriva poporului. Percheziţiile, întemnițările și uciderile se țin lanț. Astfel, în orașul portuar La Guaira au fost arestate 148 de persoane, numărul total al celor aruncați în închisori ridicîndu-se pe țară la cîteva mii. În cursul represiunilor dezlănțuite de guvernul Betancourt au fost uciși 80 de oameni.

Din șirul fărădelegilor guvernului venezuelian face parte și hotărîrea acestuia luată într-un consiliu extraordinar de a fi închise sediile partidului comunist și ale mișcării revoluționare de stînga din această țară.

În apărarea vieții lui Gizenga

Actul samavolnic al arestării și deținerii lui Antoine Gizenga, conducător al forțelor național-patriotice din Congo, continuator demn al luptei duse de Patrice Lumumba pentru libertate și independența poporului congolez, umple de mînie inimile tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Prin arestarea și deținerea lui Antoine Gizenga în tabăra militară de la Binza se adeverește tot mai mult că imperialismul mondial, și în primul rînd cel american, n-a renunțat de fel la planurile perfide de subjugare colonialistă a bogatului Congo și că în scopul realizării lor nu se sfiește să se amestece grosolan în treburile interne ale acestui stat, să-i calce în picioare legile, să lovească în forțele național-patriotice și să se răfuiască cu oamenii politici congolezi care îi stau în cale.

În apărarea vieții lui Gizenga se ridică tot mai hotărît toți oamenii cărora le este scumpă libertatea și independența. De curînd, Secretariatul Consiliului Național al Partidului Comunist din India a dat publicității o declarație în care cheamă toate păturile populației din țară să se ridice împotriva complotului care vizează pe Antoine Gizenga, și împotriva altor acțiuni criminale ale colonialiștilor.

„Popoarele Africii, Asiei, Americii Latine, precum și toate forțele progresiste din lume — se spune într-o rezoluție adoptată la un miting ce a avut loc la Cairo — sînt chemate să exercite presiuni asupra O.N.U. și guvernului Adoula în scopul eliberării lui Antoine Gizenga".

Pretutindeni se cere să se pună capăt imediat noului complot imperialist în Congo.

Notă

„SE VINDE UN SAT"

In ziarele italiene a apărut nu de mult acest anunț: „Locuitorii satului Monteleone, hotărînd să se mute în altă parte, sînt dispuși să vîndă întreg satul — situat într-o regiune pitorească, la o altitudine de 370 metri deasupra nivelului mării — împreună cu școala, primăria, azilul de bătrîni, cimitirul și biserica de valoare istorică. Amatorii se vor adresa starostelui sau oricărui locuitor din Monteleone".

Ce se ascunde oare în dosul acestui anunț? Ce-i face pe cei 300 de locuitori ai satului să-și vîndă casele, să-și părăsească țarinele și să se mute în altă parte?

Răspunsul la această întrebare e lesne de găsit: mizeria și foametea!

„N-avem nimic. Puterile ne mai țin numai atîta cît să plecăm de-aici încotro ne-or duce ochii". Așa spun țăranii din Monteleone, istoviți de nevoi.

Intr-adevăr, satul de care e vorba are 1.300 hectare de pămînt pietros, din care o mică parte e bună pentru grădinărit. Cele 70 de familii din sat trebuie să muncească din greu ca să cultive puținul de legume cu care își amăgesc foamea.

Cazul de mai sus n-a rămas neobservat de presă. In legătură cu el s-a desfășurat în ziare o destul de largă discuție. Oare, vă veți întreba, se arată cercurile guvernante italiene preocupate de soarta celor 300 de țărani condamnați să îndure foamea? Nicidecum! Discuția pe care o fac în jurul problemei este... dacă au sau nu dreptul locuitorii din Monteleone să dispună de construcțiile obștești și cele religioase.

Așadar se pune în discuție doar obiectul vînzării, și acela numai în parte. Cît despre necazurile bieților oameni... ei sînt lăsați în „plata domnului".

I. B.

SPORT

Despre desfășurarea întrecerilor Spartachiadei de iarnă a tineretului în raionul Istria

În ultimii ani, activitatea sportivă de masă a luat o mare amploare în comunele raionului Istria. Bunăoară, dacă în anul 1959 existau 54 de asociații sportive, care cuprindeau 8.619 membri U.C.F.S., în anul 1961 numărul asociațiilor sportive a ajuns la 61, cuprinzînd peste 10.000 de membri U.C.F.S.

Totodată, a crescut mult și numărul participanților la competițiile sportive de masă organizate de asociațiile sătești. Astfel, de la 26.500 de oameni ai muncii care au participat la diferite întreceri sportive în anul 1959, s-a reușit ca pînă la sfîrșitul anului 1961 să se atragă în activitatea sportivă peste 32.000 de participanți.

Concursurile organizate în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului din acest an au atras în cadrul primei etape 7.836 de tineri din care 1.425 fete. Pentru buna organizare a concursurilor și atragerea unui mare număr de participanți la aceste concursuri, pot fi date ca exemplu asociațiile sportive „Recolta"-Istria, „Lanul"-Mihai Viteazu, „Voința"-Baia, „Razelm"-Jurilovca, precum și cele de la G.A.S. Lunca, S.M.T. Cogealac și altele, care au confecționat haltere populare în vederea practicării acestui sport pe o scară tot mai largă.

Concursurile sportive organizate în cadrul Spartachiadei de iarnă au dat prilejul multor tineri colectiviști să se afirme. De exemplu, colectivistul fruntaș Decebal Biciu de la asociația sportivă „Lanul" Mihai Viteazu, care în anul trecut a realizat 600 de zile-muncă, este și un șahist de frunte, iar tînărul Jugănaru Ion, din asociația sportivă „Spartac" Babadag, este apreciat ca unul din cei mai buni jucători de tenis de masă din raion.

O altă ramură de sport care a luat o mare amploare în ultimii ani, este trînta. Tineri colectiviști ca Toader Balaban din comuna Mihai Bravu, Cocea Constantin din comuna Cogealac, Ion Marin din Enisala și alții au obținut rezultate din cele mai frumoase în concursurile Spartachiadei. Alți tineri sportivi ca Zelea Gheorghe și Capră Ion au ocupat în întrecerile finale ale „Cupei Agriculturii" la faza de la Galați, primul loc la concursul de trîntă.

De mare importanță în atragerea tineretului la concursurile Spartachiadei sînt concursurile „Cine știe sport, cîștigă", organizate în cadrul „Joilor tineretului". În ultimul timp, de pildă, comisia de propagandă a Consiliului raional U.C.F.S. Istria a organizat la Babadag în cadrul „Joii tineretului" un concurs „Cine știe sport, cîștigă" pe tema „Spartachiada de iarnă a tineretului de-a lungul anilor". De asemenea, în comuna Mihai Viteazu și în orașul Babadag au fost organizate simultane de șah în prezența a numeroși colectiviști.

O altă realizare care trebuie menționată este amenajarea de noi cluburi dotate cu mese de tenis, jocuri de șah etc., unde tineretul vine cu plăcere să-și petreacă timpul liber.

Cele 8 cluburi din raionul Istria, bine amenajate, cunosc în aceste zile o mare afluență de tineri care vin să joace după preferință șah ori tenis de masă, să se întreacă la trîntă și haltere. În comunele unde nu s-au amenajat cluburi, s-a amenajat la căminul cultural cîte o sală de sport asigurîndu-se astfel condițiile necesare desfășurării unor interesante concursuri în cadrul asociațiilor.

C. DOLNICEANU
corespondent

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii